

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİL YAY) Vakfı'nın Kuruluşudur. ©

Cilt:37 Sayı:433 ŞUBAT 1996
(KDV DAHİL) 60.000 TL. YURTDIŞI: 12 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halûk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Levent KOSOVA
Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe ÇıkmaZI
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 • Fax: 252 07 18

İÇİNDEKİLER

• SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
• REALİTE-VARLIK, RUH, İNSAN ve TEKRARDOĞUŞ	2
• BİLİM, İLKE ve VAZİFE ADAMI Dr. BEDRİ RUHSELMAN	4
• ASKERİ UFO YERALTI ÜSSÜNÜN İÇİNDE	6
• BUZULLARIN DÖNÜŞÜ	9
• YENİ BİR BİYOLOJİK ALAN TÜRÜ: BİYOLOJİK ÇEKİM	12
• YAŞANMIŞ BİR RUHSAL DENEYİM-HAYATTA KALAN ÇOCUK	14
• BİLMEĞİ DİLİ KONUŞTU	15
• GÜNLERİMİZ	16
• RUH ve KÂİNAT	18
• AYDINLANMANIN BAŞLANGICI	21
• KİTAP İNCELEMESİ-GEÇMİŞE DÖNEREK TEDAVİ: REGRESYON TERAPİSİ	22
• RUHSAL AKTÜALİTE-SONY'NİN SİRİTÜEL DÜNYASI	23
• GÜNEY HİNDİSTAN'DA ÖLÜME YAKIN DENEYİMLER	24
• KİTAP İNCELEMESİ-ORYANTALİZM, POSTMODERNİZM ve KÜRESELLİK	27
• RUHSAL AKTÜALİTE-GECE YARISI ZİYARETÇİSİ	28
• OLAYLAR ARASINDA-NEW YORK MAHKEMESİ'NCE BİR EVDEKİ TEKİNSİZ OLAYI KABUL EDİLDİ	29
• SEMBOLLERİN DİLİ	30
• KENDİ KENDİNİ AŞMAK	32
• KENDİNİ TANIMA AÇISINDAN ÖĞRETİLERİN ÖNEMİ	37
• AKIŞ-ŞİMDİ DÜNYADAN BİRİYİM	39
• KİTAP İNCELEMESİ-KÜRESEL BİR AHLÂK SİSTEMİ	40
• ETKİNLİKLERİMİZ	41
• MİKROBİYOLOJİK MUCİZE	42
• MEDYADA BİL YAY	43
• DOĞU AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ'NDE PARAPSİKOLOJİ KLÜBÜ KURULDU	44
• RUHSAL AKTÜALİTE-AKUPUNKTUR İLE GELEN ÖLÜM, ÖNEMLİ OLAN, YOKKEN PAYLAŞMAK; VARKEN, HERKES PAYLAŞIR	46
• SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER- OLAYLAR, REALİTEMİZİ TANIMAMIZ İÇİNDİR	47
• KİTAPLAR ARASINDA-GERÇEK VARLIK RUHTUR	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları • Tel: 243 18 14
Kapak ve İç Baskı: Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti. • Tel: 252 61 25-249 10 01
Renk Ayrımı: Degrad, Teşvikiye/İST. • Tel: 248 25 18
Haberleşme Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K.9 80072 Beyoğlu/İST.
Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 720.000 TL. (Öğrenciler: 580.000 TL.), Yurtdışı: 144.-DM
Posta Çeki No: 655294 • Ayda bir yayınlanır. • E-mail: bil yay@ibm.net

"Uykudan, korkudan, üzüntüden, uyuşukluktan ve sarhoşluktan yakasını sıyramamış olan sağduyu yoksunu kişinin arzusu;

Kendi gücünü ölçüp biçmeden, sonradan olacakları, candan ya da maldan yana doğabilecek kayıpları dikkate almadan gözü kapalı olarak işe girişen kişinin fiili;

Fil'in meyvesine düşkün açgözlü, sert, murdar, elem ve hazza karşı duyarlı olan etken;

Uçarı, geri seviyeli eğilimlere sahip, mağrur, dalavereci, namussuz, tembel, yalın ve ağır olan etken;

Başından sonuna kadar iç varlıktan kaçış ve kopuş kimliği sergileyen ve de uykuda, tembellikte, uyuşuklukta aranan mutluluk;

Karanlık zihin ve ahmaklıktan kaynaklanır."

Yukarıdaki sözleri "Rabb'in Ezgisi, Bagavatgîta"dan aktardım. Tanınlan, insan ve onun tezahür ettirdiği nitelikleri. Hele çağımızın, ilk paragrafta yazıldığı gibi bir hâl içinde çalkalanıp durması çok önemlidir.

Korku ve uyuşukluk içinde iken, sadece duyularına seslenen her şeyi kucaklamak isteyen ve ancak bir pasif seyircilik üzüntüsü yaşamayı becerebilen ülkemin uykudaki insanların, her şeye rağmen, sağduyularına güvenebiliriz.

Sağduyu, sağlam bilginin ışığı altında gelişir. Halkın bilgilendirilip şururlandırılması için toplumun yarattığı geniş "istek alanı"nın çekim gücüne ihtiyaç vardır. Hiçbir şey kendiliğinden olamayacağına göre, iyilik ve yücelik isteniyorsa, bunların ortaya çıkabileceği zemini hazırlamak istek sahiplerine düşer. Yüce Ruh Plânları, sebepsiz yere herhangi bir fiilde bulunmazlar. Bir bilgi akışı, logosun enkarnasyonu, enkarne Ruh'lar tarafından isteniyorsa ve istekle zemin arasında bir uyum da sağlanmış ise bilgi tezahür eder.

Ruh'un algılayış ve kavrayışındaki berraklaşmanın ilk aşaması sağduyudur. Tezahür aracı vicdandır. Bu bakımdan ülkemiz insanı her şeyden önce bilgiye ve bilme'ye muhtaçtır. Hele bir de ışıkların ışığı diye adlandırılan karanlıkların ötesindeki ışığın hedefinin bilgisini idrak edebilse...

Aylardan, yıllardan beri, hepimiz, kendimize uygun düşen vazifelere sarılarak ve payımıza düşen faaliyeti kutsal bilerek, yetkinliğimizi ispatlamadık. Enkarnasyonumuzun bize tahsis etmiş olduğu görevi yerine getirmekte hep kusurlu ve sorumsuz kaldık.

Kaba kuvvet, öfke, servet hırsı, kibir, arzu ve egoizmden yakasını sıyramamış, kişisel çıkar hesaplarından başka hesap yapmasını unutmuş, özgürleşememiş, kendinin efendisi olamamış bu toprağın insanları, ey kutsal Anadolu insanları! İç varlığından bu kopuşun ve kaçışın seni hedefine ulaştıramaz.

Yanılgılardan Kurtulmak Zamanıdır.

Selâm ve Sevgiler

VARLIK

Tezahür öncesi Bir olan Varlık, tezahür ettikten sonra, çoklukta Birlik arz eder. Aynı Öz'ü taşıdıkları için eşit olan varlıklar, Seçme Özgürlüğü İlkesi'ne göre diledikleri Kozmik Yönde tezahürün sürekliliğine katılımda bulunurlar.

Sürekli Oluşlar ve tezahüre katılımlardan dolayı tezahür âlemi, yani Tümel (Bütünsel, Küllî) Varlık her an çeşitlenmekte, yayılmakta ve değişmektedir.

RUH

Varlığın, sebep olduğu sonsuz tezahür âlemindeki görünümünden biri de **Ruh**'tur.

Ruh Bir'dir. Ancak O da, kendi varlık küresi içinde Seçme Özgürlüğü İlkesi'ne göre çeşitli formlara bürünür ve kendi merkezinden itibaren tezahüre katılımda bulunma vazifesini sürdürür.

Ruhun tezahür şekillerinden biri de **canlı** oluştur. Yeryüzündeki bitki, hayvan ve insan formundaki tüm yapıların mimarı ve o yapıların canlandırıcısı Ruh'tur. Dahası, en basitinden en karmaşığına kadar bütün yapıların oluş sebebi de Ruh'tur; yani tüm organik ve inorganik maddî sistemler, Ruh'un belli boyutlardaki tezahüründen ibarettir.

Ruh Bir'dir

Ruhun madde âleminde çokluk arz etmesi, varlığa çokluk âlemindeyken bakıştan doğan bir yanılısamadır. Farklı maddesel formlar

VARLIK, RUH, İNSAN ve TEKRARDOĞUŞ

hâlinde tezahür eden farklı ruhlar değil, tek Bir Ruh'tur.

Tümel Varlık küresi içinde yer alan ruhsal tezahür âlemi tek Bir Ruh'un görünümüdür.

Güneşi Tümel Ruh'a benzetecek olursak, güneşten çeşitli yönlere doğru çıkan her bir ışın, farklı ruhlara tekabül eder. Güneş, ışınlarıyla beraber bir Bütün'dür; güneş ışıdır, ışın da güneş.

Canlı, cansız ya da başka form ve fonksiyonlarla tezahür eden ruhlar, Tümel (Bütünsel) Ruh'un, **her an** çeşitlenmesini, yayılmasını ve **değişmesini** sağlayarak oluşun sürekliliğine katılımda bulunurlar.

İNSAN

Her insan Tümel Ruh'un bir tezahürü, bir temsilcisidir. Tüm insanlar tek Bir Ruh'un farklı tezahüründen ibarettir. Yani tek tek insan ruhları değil, tek bir Tümel Ruh vardır.

İnsanların "benlik" duygusu taşımaları, içinde buldukları zaman ve mekân şartlarının

dan doğan bir idrak hâtasıdır. Çünkü bütünsellikten ayrı bir benlik kesinlikle mevcut değildir. İnsan, Bütün'den ayrı, bağımsız bir benliğe sahip değildir.

Her İnsan Tümel Ruh'a Hizmet Eder

İnsan, şuur darlığından dolayı düşünce ve davranışlarının kendi benliğinden kaynaklandığını zanneder; oysa ki, tüm eylemleri Tümel Ruh adına gerçekleşmektedir. Yani insan kendine hizmet ettiğini ve kendi adına davrandığını zannederken, aslında Tümel Ruh'a hizmet etmekte ve O'nun adına davranmaktadır. Bununla beraber insan farkına varmadan bir hakikati ifade etmektedir; çünkü o Tümel Ruh'tur, Tümel Ruh da odur; ayrılık değil, Birlik vardır.

İnsan her türlü faaliyetiyle her an Tümel Ruh'un kapsamaşmasına ve değişmesine hizmet eder. İnsan değiştikçe, Tümel Ruh değişir; Tümel Ruh değiştikçe, insan değişir. Yani hem insan hem de Tümel Ruh her an değişmektedir.

TEKRARDOĞUŞ

Görülüyor ki, insan her an farklı bir insandır. Belli bir insan, bir an sonra hem fiziksel hem ruhsal bakımdan kesin olarak farklı bir insandır. Çünkü Tümel Ruh, farklı insan davranışlarına da bağlı olarak her an değişmektedir. İnsanın her an tümüyle değişime uğraması, onun her an doğması ve ölmesi demektir. Yani bir insan an be an cereyan eden tekrardoğuşlarla, sürekli olarak mutlak bir değişime uğramaktadır.

O hâlde kesin bir ayrılışla fizik bedenini terk eden bir varlığın, aynı varlık olarak tekrar doğması imkânsızdır. Çünkü bireysel ruh yoktur ve her insanın Rabbi olan Tümel Ruh, her an değişime uğramaktadır. Bu sebeple aynı varlığın tekrardoğuşu söz konusu değildir.

Varlık doğmadan önce Tümel Ruh'un özdeşi olarak, Seçme Özgürlüğü İlkesi'ne göre belli bir forma bürünerek belli fonksiyonları yerine getirir ve böylece tezahürün sürekliliğine kaçınılmaz olarak katılır. Varlık fizik bedene kendi adına değil, Tümel Ruh adına bağlanır.

Tekâmül, insanın, tezahürün sürekliliğine katılımını şuurlandırma sürecidir.

Tekrardoğuşun Etik Sonuçları

Her varlık gerek bedenli gerekse bedensiz hâldeyken, her an değişmekte ve başkalaşmakta, yani her an doğmakta ve ölmektedir. Başka bir ifadeyle, insanlar her an farklı bir varlık olarak sürekli bir şekilde tekrar doğmaktadırlar.

Bu durumda insanların kendilerine özgü, bağımsız bir benlikleri yoktur. Dahası, Tümel Ruh'tan kaynaklanan bir benlikleri olduğunu düşünseler bile, o da her an değişmekte olduğundan, gene de sabit bir benlikleri mevcut değildir.

İnsanların kendilerine ait benlikleri olduğunu zannetmeleri, içinde buldukları zaman ve mekân şartlarından kaynaklanan kesin bir yanılıdır.

Yeryüzünde insanın tekâmülü, bu yanıltıcılığın farkına varması ve ondan sıyrılma çabasıyla gerçekleşir.

Tümel Ruh'un tezahürü olan insan, kendisine değil, Bütün'e karşı sorumludur. Ama kendi sorumluluğunu yerine getiriyorum derken, aslında Bütün'e karşı olan sorumluluğunu yerine getirir. Esasen bireysel benlik, Tümel Ruh'un madde kâinatındaki tezahürüdür. Yani bireysel ruh ve Tümel Ruh aynı şeydir. Şuurlanmak bu hakikati fark etmek ve ona uygun şekilde yaşamaktır.

Tümel Ruh'un görünümü olduğunu idrak eden insan, her an değişmekte olduğunu bildiğinden geçmişteki hatalarından dolayı ıstırap çekmez. Çünkü kendisi değiştiğinden dolayı hatayı yapan insan, artık onun için farklı bir insandır. Artık o, geçmişteki hatayı, Tümel Varlığa olan sorumluluğundan dolayı tekrarlamaz. Bu insan gelecek endişesi de taşımaz, çünkü gelecekteki insan da farklı bir insan olacaktır. Ama gelecekteki o insana ıstırap verici yükler miras bırakmamak için elinden geldiğince işin doğrusunu yapar. Kısaca böyle bir insan an'ı yaşamaya çalışır.

İnsanın yaşam amacı, bencilce mutluluk peşinde koşmak değil, aklını ve vicdanını kullanarak, tezahürün sürekliliğine şuurulu olarak katılmayı vazife edinmektir.

Her insan aynı Tümel Ruh'un tezahürü olduğundan ayrı ayrı insanlar değil, insanlık vardır. Bu sebeple insanların birbirlerini kendi gibi bileerek sevmeleri, Yardımlaşma ve Dayanışma içinde yaşamaları gerekir. ■

Bilim, İlke ve Vazife Adamı

Dr. BEDRİ RUHSELMAN

"Kudretinin en üst basamağına ulaşabilmiş insanlar çok nadirdir. Bu kimselerin hayatları bütün bir insanlık için büyük örnekler ve bilgilerle doludur. Onlar esasen, herkesin malı, herkesin düşüncesi olan bilgi ve faziletin tatbikçileri ve yayıcılarıdır."

Yaşayışı, çalışışı, konuşuşu, bakışı, hitabı, sözü, yapısı, ifadesi; evi, eşyası, kitapları; sohbeti, konferansı, öğüdü, tenkidi, bilimi; sevinci, neşesi, merhameti; kuvveti, azmi, iradesi, kudreti, kısacası bir insan olarak sayılması mümkün olan bütün zekâ, fiil ve faziletiyle beraber, Dr. Bedri Ruhselman'ın, şu köhne âlemimizde çok müspet, çok ibret verici, çok mümtaz bir yeri olmuştur ve olmaktadır.

Bu üstün insanî vasıfların büyük bir tevazu kisvesinde ahenk teşkil etmesi neticesi meydana gelen bu "seçkinler seçkini" insan, bizce, her şeyden evvel, büyük bir bilgi sahibi bilim adamıydı. Bilimci olmanın gerçek vasıfları, gerçek cesaret ve inancının fevkalâde bol ve bereketli olduğu bir insan zihninin yeryüzünde ne kadar az insanda toplandığını her zaman göstermek mümkündür.

Dr. Bedri Ruhselman, sadece, bir Metapsişik ve psişizm bilgini değildi. Ve gene mutaassıp bir "doktrin kurucusu da" değildi. O, bilinmesi gereken her mevzuun özüne nüfuz edebilmiş ve değme zekânın daralmadan ve tökezlenmeden başaramayacağı gerçek "bilimsel senteze" varabilmiş ve bilhassa en önemlisi, bunları şaşmaz bir hassasiyetle tatbik ve takip edebilmiştir.

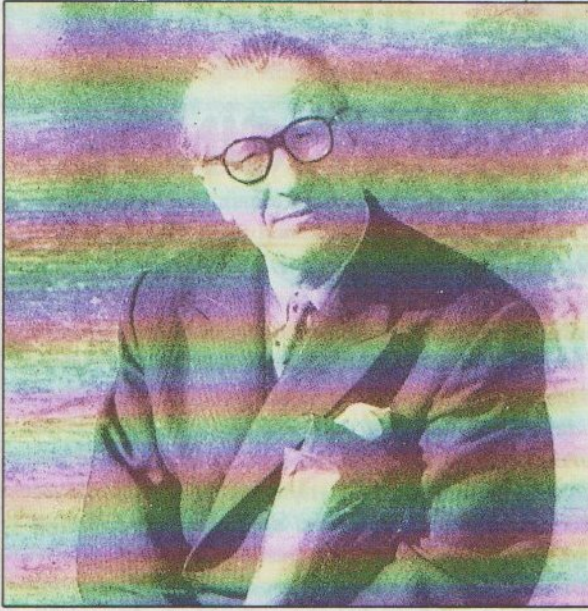
Dr. Bedri Ruhselman'ın neşrolunmuş eserlerini objektif bir bakışla tetkik edebilen ve ayrıca "tetkik etmenin usul ve bilgisine sahip" olan bir kimse için, bilimsel bir araştırmanın ve bilim âlemince belirsiz bir şekilde karşılanan bilimsel

spiritüalizmin, nasıl müspet ve kesin delillere dayandığını apaçık olarak gözlemek mümkündür.

Bilim adamıydı, zira etrafındakilere ve okuyucularına daima akıl prensiplerinin ışığında hareket etmenin biricik çıkar yol olduğunu söylemiştir. Bütün mesaisini daima bu söylediklerinin müspet ışığı altında yapmış ve asla metafizik bir istikamete giderek açık ve duruluktan bir nebze olsun fedakârlık etmemiştir.

"Ruh ve Kâinat" isimli eseri, sadece çok bilimsel ve müspet bir sentetik bilgi değil, ayrıca, yeni yeni araştırma sahalarının müjdecisi ve rehberidir de... Oradaki derin nüfuzu nazar, anlayış, mantık, muhakeme ve konuların sıralanışı cidden şaşılacak bir dimağın gene şaşılacak bir çalışmasının neticesi olmuştur. Ruhselman'ın bilimci şahsiyeti sadece eserlerinin (bilhassa "Medyomluk" ve "Mukadderat ve İcabat" isimli olanları) tetkikiyle anlaşılabilir bir husus değildir. Ayrıca onun metapsişik araştırmalardaki fiili faaliyetinin ağırlık ve dakikliğini de göz önüne almalıdır. Batı âleminin meşhur simalarının defaatle atlayıp geçtikleri "bilimsel verileri" değerlendirip, onları insanlığın henüz ulaşamadığı bilimsel bir değer seviyesine çıkarması, bunun kâfi bir delilidir.

Bilim dallarının en zor tetkike tâbi tutulani ve müspet neticeler çıkarılabileni, şüphesiz, konusu insan varlığının psişik sahasıyla ilgili olanıdır. Böyle bir saha içinde büyük bir anlayışla ve

hakikat aşkı ile dolu olan bir zihnin yegâne bağdaşabildiği ilkeler tahtında büyüsün ve yücelsin. Bildiği, kabul ettiği, sistemleştirdiği, inandığı her fikrin ve bilginin fiil hâlinde tezahür edişinde daima ve daima ilkeleri, yani şaşmaz temel hakikatleri rehber olmuştur. İlkelere tam mânâsıyla uyularak vazifenin ifa edilmesi, en küçük bir sapmaya müsamaha gösterilmemesi ancak böyle bir hâl ile karşılaşmakla mümkündür. Kudretli, vazife şuuruna ile bilgisine sahip, yücelerin izinde olan bir yıldızın, Dr. Bedri Ruhselman'ın ışığı doğrudan da öte, dosdoğru yayılmış ve yolu yüksek bilgilerin neticesi olan ilkeler olmuştur. Bilimsel imanının yanı sıra "ilke andına" ve işe (vazifeye) olan bağlılığı bizler için asıl önemle üzerinde durulması gerekli

olan husustur.

ahenkle çalışmak, yeni yeni izahlar bulmak, bu konularla az çok ilgilenenlerce malûmdur ki zordur. İşte Ruhselman, bu zorluğu mükemmelen aşmış ardından çekip götüren seçkin bir zekâ idi.

Onu yalnız "kendi konusunu" düşünen bir bilim adamı olarak bilmek yetersiz ve noksan olacaktır. Şöyle ki, bilim adamının zihniyeti bilim meydana getirme yetkisidir. Bilimde müspet düşünüş, olaylara bağlanma demektir. Bilim adamı, deneye tâbi olan realite olaylarına bağlanır, onu çözerek elemanlara ayırır. Halbuki Dr. Bedri Ruhselman, bu vasıfların yanında, kâinat olaylarını bütün hâlinde evrensel olarak ele almış, realitenin sadece tanınmasıyla yetinmeyip, onların zihinde terkiğini de yapmıştır. Tenkit zihniyetinden asla ve asla ayrılmamış ve hakikati daima bu vasıta ile aramıştır. Hakikat sevgisi, bir gayeyi elde etmek endişesinden değil, bilmek ve bilgi aşkıydı. Demek ki, bu hâle göre, hem faziletli bir bilim adamı, hem çok müstesna bir "metapsişik filozof"la karşı karşıyayız demektir.

İlke adamı olarak bir Ruhselman düşünelim: Hayat akışı, her safhasıyla, an be an bir bilgiye, idrake ve ilkeye bağlı olarak tezahür etsin ve

Bilen ve bildiğini yapan bir insan: İşte bu vazife adamıdır, konusunun adamıdır, üstün ruh plânlarının adamıdır. "Neticesi alınmayan bir iş" cümlesinin kullanılamayacağı nadir mekânlardan biri olan Dr. Ruhselman'ın vazife sahası, çoklarımızın tasavvur edemeyeceği bir şaşmazlık ve tevazu içinde işlemiştir. Delilleri ise günden güne artmakta ve daha da çok artacaktır. Çünkü bu vazife sahasında her atılan adım, kendi sınırlarının ötesine taşmakta, sahibinin durumuna uygun olarak evrensel mahiyet almaktadır. Zaman bunları bizlere göstermekte gecikmeyecektir.

Objektif olarak, şunu arz edebiliriz ki, Yüksek İdareci Plânların yeryüzünde hasıl edeceği yeni tekâmül taşıyıcılarının dolaşacağı yüzeyleri tohum ekebilir hâle getirmek üzere uygun gördükleri "arz üstü" varlıklardan biri olarak apaçık gördüğümüz Dr. Bedri Ruhselman isimli varlık, cismanî bir hayat içinde bilim, ilke ve vazife adamı olarak yaşamış ve yerine dönmüştür. Onun bizlere ve insanlığa bıraktığı "bilgi aşkı" gittikçe yeşermekte, serpilmekte ve dal budak salmaktadır. ■

Yazan: Ergün ARIKDAL

ASKERİ UFO

YERALTI ÜSSÜNÜN İÇİNDE...

A.J.S.Rayl - Çev: Erhan KOLBAŞI

1969 yılında, Amerikan Hava Kuvvetleri'nin 16 yıllık UFO araştırması olan "Mavi Kitap Projesi" nin sona ermesiyle, hükûmetin dünya dışı kaynaklı uçan dairelere ilgisi de sona erdi. Ya da Amerikan kamuoyuna söylenen buydu. Son yıllarda ise farklı şeyler anlatan birçok kişi ve belgeler, hükûmetin gizlilik perdesinden sıyrılıp açığa çıkmaktadırlar. Dayandıkları nokta ise şu: Hükûmet, resmî olarak UFO'larla ilgilenmekten vazgeçmiş olmasına rağmen, gizli bir askerî yeraltı üssü, şüpheli radar sinyallerinin izleri, uçan daireler ve hatta yabancıların bizzat kendileri hakkında pek çok şey bilmektedir. Üstelik, iki tanesi etkileyici askerî yetki belgeleriyle ortaya çıkan 3 kişinin hikâyeleri de bu iddiayı izlemektedir. Bu üç kişi, yıllardır ulusal güvenlik kisvesi altında gizlenmiş olan kanıtları kısa bir süre de olsa görmüş olduklarını söylemektedirler. Sevk sistemleri mühendisi olan 3. mülâkatçı ise, Orta Nevada'daki Nellis Hava Üssü'nde dünya dışı bir uzay gemisinin iç kısımlarının incelenmesi ve denenmesinde çalışmak üzere bağımsız bir askerî sözleşmecî tarafından tutulmuş olduğunu iddia etmektedir.

NATO DÜNYA DIŞI YABANCILARLA KARŞILAŞIYOR

Adı: Robert O. Dean, emekli kıdemli başçavuş.
İddiası: 60'lı yılların başlarında NATO, UFO'ların gerçek olduklarını, dünya dışı kaynaklı olduklarını ve dünyayı ziyaret ettiklerini belirten gizli bir rapor yayınladı. Bu olağanüstü raporun, o zaman Fransa'da Paris'in hemen dışında bulunan Avrupa Müttefik Kuvvetler Karargâhı (SHAPE) tarafından yayımlandığı söyleniyordu.

Özgeçmişi: Şeref madalyası sahibi eski bir subay olan Dean, gerek Kore gerekse Vietnam'da cephe hizmetinde bulunmuştu. 1963 yılında Müttefik Kuvvetler Karargâhının Harekât Merkezi'ne atandığında Karargâhın, o zamanki Avrupa Müttefik Kuvvetler Komuta-

nı General Lyman Lemnitzer başkanlığındaki savaş odasında, 30,5 cm kalınlığındaki UFO raporunu okumuş olduğunu iddia ediyor.

Hikâyesi: SHAPE en seçkin görev yerlerinden biriydi. Orada çalışmak için lekesiz bir sicile sahip olmak gerekiyordu. Büyük bir hevesle başvuruda bulunmuş ve seçilmişim. Çok memnundum ve gurur duyuyordum. Birçok güvenlik testinden geçtim ve NATO'nun en üst düzeydeki kleransı olan Kozmik Gizlilik Derecesi kleransını alarak, SHOC adıyla da bilinen NATO Karargâhının Harekât Merkezi'ne tayin edildim. O günlerde faaliyetlerin yoğunluğu çok değişkendi ve çoğunlukla Sovyetler'in hareket tarzlarına bağlıydı. Bende en çok merak uyandıran şey, sürekli olarak Orta Avrupa üzerinde görülen büyük, metal ve yuvarlak cisimlerle başımızın deritte oluşuydu. Pilotlarımız tarafından görsel bir fenomen oldukları rapor edilen bu cisimler radarda da görünüyordular. Bazıları belirli bir şekil oluşturu-

arak uçuyorlardı ve Sovyetler Birliği üzerinden gelip Doğu Almanya, Batı Almanya ve Fransa'yı geçerek İngiliz Kanalı üzerinde bir daire çiziyorlar, kuzeye yönelip Norveç denizi üzerinde NATO radarlarından siliniyorlardı. Cisimler çok büyüktüler. O zamanlar bizim asla ulaşamayacağımız bir irtifa ve hızda uçuyorlardı ve bir zekâ kontrolü altında oldukları açıkça belliydi.

Bu olayın bir süreden beri devam ettiği ve 1961 yılının Şubat ayında da büyük bir paniğe yol açmış olduğunu söylediler. Belli bir düzende ve 30.479 m irtifada seyreden 50 adet cisim Sovyetler Birliği'nden Avrupa'ya doğru uçarken radarda belirmişlerdi. Sovyetler bütün sınırlarını kapatmıştı. Herkes kırmızı alarmı geçmişti. Kıyamet kopmak üzereydi. Gerçekten de savaşın başladığını düşünmeye başlamıştık. Uçaklarımız havalandı. Rusların da uçaklarını kaldırdıklarını biliyorduk. Büyük bir şans eseri -ve Tanrı'nın lütfu ile- ne biz ne de Ruslar bombardımana başlamamıştık. 9 dakika sonra cisimler gitmişlerdi.

Bana, o zamanki Avrupa Müttefik Kuvvetler Komutan Yardımcısı Thomas Pike'tan, Londra ve Washington'un sürekli olarak bilgi istediğini fakat hiçbir bilginin ulaşmadığını söylediler. Daha sonra, Paris'teki Columbine-Topaz casus şebekesinin araya girip haberleşmeyi keserek her şeyi -çoğunlukla istihbaratı bizden daha önce alan KGB'ye aktardığını ortaya çıkardık. Bunun üzerine Pike'ın, bu cisimlerin askerî bir tehdit olup olmadıklarını belirlemek üzere bir iç çalışma yürütmeyi kararlaştırdığını öğrendim.

Bu arada, UFO konusu Doğu ile Batı arasında -bana hep ilginç ve ironik gelen- gerçek bir iletişim gerçekleştirmişti. O zamana kadar bunların Rus uçakları olmadıklarına kesin kanaat getirmiştik. Aynı şekilde Ruslar da bu cisimlerin bizim uçaklarımız olmadığını düşünüyorlardı. Böylece onlarla ortak bir nok-

tada birleşik ve SHOC ile Varşova Paketi'nin Karargâh Komutanlığı ile doğrudan telefon hattı kuruldu. Elbette ki bunun bir oyun olması her zaman ihtimal dahilindeydi. Bu yüzden Rusların samimî olup olmadıklarının araştırılmasını destekledik. Fakat tepeden tırnağa silâhlanmış durumda olmamız ve 3. Dünya Savaşı'nın kapıyı çalmakta oluşu nedeniyle bu mantıklı bir adımdı. Bu fikir, Küba füze krizinin ardından ilk defa Amerika Birleşik Devletleri Başkanı ile Sovyet lideri arasında doğrudan bir telefon bağlantısının kurulmasına yol açıyordu.

1963 yılına gelinceye kadar herkes araştırmadan söz ediyordu. Ben de söylentileri duymuş, radarda yansımaları görmüş, karışıklığa tanık olmuşum. Hatta bazılarımız zaman zaman olayın gerçek olma olasılığından bile bahsediyorlardı. Fakat hiçbir şey beni 1964 Ocak ayının bir gecesinde okumaya başlayacağım şeye gerçekten hazırlamamıştı.

SHOC nöbetçi subayı kasa odasına girip elinde kocaman bir döküman ile çıktığı o gece nispeten sessiz bir geceydi ve saat sabaha karşı 02:00 sularıydı. Benden dökümana bir göz atmamı istedi. Dökümanın başlığı **Avrupa'daki Müttefik Kuvvetlere Karşı Muhtemel Bir Tehdidin Değerlendirmesi** idi. Dökümanın no'su 3'tü. Kozmik -Çok Gizli kaşesi vurulmuştu. 20 cm kalınlığında ekleri ve düzinelere fotoğraf vardı. SHOC'un güvenlik şefi Alman Albay Heinz Berger tarafından imzalanıp kasa odasına konmuştu. Bu belgenin NATO tarafından finanse edilen 2,5 yıllık bir araştırmaya dayandığını ve İngilizce, Almanca ve Fransızca olarak sadece 15 kopyasının basıldığını öğrendim. Hepsine gizlilik derecesi verilmişti ve kilit altında tutulması emrediliyordu.

O tarihten sonra, oradan ayrılıncaya kadar her fırsat bulduğumda belgenin bir iki bölümünü okudum. Hayatımda okuduğum en şaşırtıcı belgeydi bu. Bütün NATO ülkelerinin askerî temsilcileri tarafından biraraya getirilmiş ve en büyük bilim adamlarından bazıları

nın da katkısı olmuştur. Bu cisimler bilinen bütün fizik kurallarını alt üst ediyorlardı. Araştırma grubu, kimya, fizik, atmosfer fiziği, biyoloji, tarih, psikoloji ve hatta teoloji konularında bilgi toplamak üzere Cambridge, Oxford, Sorbonne, MIT (Massachusetts Institute of Technology) ve diğer belli başlı üniversitelere başvurmuşlardı. Her birinin ayrı ekleri vardı.

Einstein'ın çok rağbette olan Birleşik Alan Teorisi, çeşitli iniş alanlarındaki yüksek radyasyon ve Roma döneminden bizi F-105 pilotlarımızın gözlem ve karşılaşmalarına kadar birçok UFO raporları hakkındaki teorileri okudum. Ben aslında hep şüpheli biriydim ama bu rapor bilim kurgu değildi.

Yakın karşılaşma olaylarını okudum. Bunlardan bir tanesi, Danimarka'da çiftliğe bir UFO inişiyile ilgili, 1963 yılında henüz olmuş bir olaydı. Rapora göre, çiftçi, kendisiyle Danimarka dilinde konuşan iki küçük yaratık ve 2 tane daha insan benzeri varlıkla birlikte araca binmişti.

Raporda, çiftçinin hükümet yetkililerince yapılmış olan sorgulamasından bölümler ve yetkililerin çiftçinin gerçeği söylediğine dair yargıları da yer alıyordu. Bir diğer olayda ise, rapora göre, bir UFO İtalya'da bir hava limanına inmiş ve bir İtalyan çavuşa araca binmesini teklif etmişti. Çavuş pantolonunu islatmıştı - yazıda söylenen buydu - o kadar korkmuştu ki gitmeyi kabul etmemişti.

Beni en çok sarsan ek ise Otopsiyer başlıklı ek idi. Ekte, 1961 yılında Almanya'da Baltık Denizi yakınındaki Timmensdorfer'e düşmüş olan 30 metre çapındaki bir diskin resimlerini gördüm. Rapora göre olay yerine önce İngiliz ordusu ulaşmış ve aracı çevrelemişlerdi. Araç Rus sınırı yakınlarında çok yumuşak ve gevşek olan toprağa inmiş, bu yüzden hasar görmemişti. Ancak aracın üçte biri toprağa gömülmüştü. Gerek biz gerekse Ruslar hemen olay yerine varmıştık.

Aracın içinde 12 küçük yaratık vardı, hepsi de ölmüştü. **Griler** olarak bilinen yaratıklara benzeyen cesetlerin resimleri de vardı. Cesetler yere yatırılmışlar, daha sonra sedyelerle jiplere taşınmışlardı. Otopsi fotoğrafları da vardı. Bu gri küçük varlıkların bazılarının üreme kabiliyetinde olmadıkları görülmüştü. Rapora göre, otopsiyi yapanlar, bu varlıkların sanki birbirlerinden bıçakla kesilip ayrılmış gibi, bedenlerinde hiçbir beslenme sistemi olmayan eşeysiz üreme yoluyla üremiş varlıklar (klonlar) olduğu sonucuna varmışlardı. Bizim bildiğimiz şekliyle beslenmedikleri gibi sindirim sistemleri de mevcut değildi.

Aracın kendisi pasta gibi 6 parçaya ayrılmış, kamyonlara konularak götürülmüş ve Amerikalılara teslim edilmişti. Amerikalılar da aracı Ohio'daki Hava Kuvvetleri'ne ait bir üsse götürmüşlerdi. Resimlere bakıyor ve bir türlü inanamıyordum. Evrende bütünüyle yalnız olduğumuza hiçbir zaman inanmamıştım ama doğrusu bu kadari çok fazlaydı.

NATO raporundaki başlıca 5 saptama beni şoke etmişti. Saptamalar şunlardı:

1) Gezegemimiz ve insan ırkı, 4 tanesi görsel olarak tanımlanmış olan bazı dünya dışı uygarlıklar tarafından bir tür detaylı araştırmaya tâbi tutulmaktadır. Bu dünya dışı ırklardan bir tanesi görünüş olarak hemen hemen bizimle aynıdır. Diğer bir ırk boy ve yapı olarak insana benzemekle beraber, koyu gri ve soluk bir deri rengine sahiptirler. Üçüncü ırk ise griler olarak bilinen ırktır. Dördüncü ırk, dikey gözbebekleri ve kertenkeleye benzer derileri ile sürüngenler olarak tanımlanabilecek ırktır.

2) Dünya dışı ziyaretler en az 200 yıldır, belki de çok daha uzun bir süredir devam etmektedir.

3) Dünya dışı varlıklar düşman görünmemektedirler. Çünkü niyetleri düşmanca olsaydı kötü niyetlerini şimdye kadar gösterirdi.

(Devam Edecek)

BUZULLARIN DÖNÜŞÜ

* Gregg EASTERBROOK - Çev: Sema TUNA *

Bilim adamları gelecek buzul devrinin 2000 yıl içinde başlayacağını düşünüyorlar. Bir teoriye göre sera etkisi bunu daha erken oluşturabilir. Böylelikle tropik bölgelerde gayrimenkul almak akıllıca bir iş sayılmalıdır.

SONSUZ bir soğuktan sonra tanrı- lar nihayet sıcaklık gönderdiler. Her şeyi donduran haşin bir dün- yada insanlık korkunç bir çocukluk devresi geçirmişti. Artık ılıman ve sevecen bir toprak anaya kavuştu. Mağara resimleri, soğuk günlerden geriye kalan tek şey olan bu kayıtlar çok geçmeden yeri- ni çivi yazısına bıraktı. Sonra sayısız yazılı dil- ler ortaya çıktı. Mısır'da mimarlar büyük pira- mitler yaptılar. Çinli astronomlar şaşırtıcı detay- larla gökyüzü haritaları çıkardılar. Yunan filo- zofları kendini bilmenin anlamını tartıştılar. Bunların hepsinin olmasını sağlayan -ya da en azından bunlara eşlik eden- şey, sonu gelmez gibi görünen o acımasız soğüğün aniden orta- dan kalkmasıydı.

Yaklaşık 7000 yıl önce Sümerlerden za- manımıza kadar gelen insanlık tarihi jeologla- rın "interglasial" (buzullararası) dedikleri bir devrede, yani buz siklusunun duraklamaya gir- diği bir zamanda olmuştur. Bundan önce çok daha uzun, belki 110.000 yıl sürmüş olan der- rin donma dönemi vardı. Sakin aralar "son" dünya tarihinde nadir istisnalardır. Ayrıca bun- lar sonsuza kadar sürmezler. Bulduğumuz interglasial devre sona ermektedir. Jeoloji sac- tine göre yeryüzü yeniden bir acımasız soğuk devresine doğru yokuş aşağı gitmeye çoktan başlamış bulunmaktadır. Yaz mevsiminde sub- Arktik, yani kutup dairesine düşen güneş ışığı-

nın şiddeti -buzullaşmanın başlıca doğal enge- li- en yüksek dönemini geride bırakmıştır. Ve daha binlerce yıl tekrar yükselmeyecektir. Eğer geçmişten örnek alınırsa önümüzdeki 2000 yılı aşmayan zaman içinde çok geniş buz örtüleri yeniden güneye inmeye başlayacak ve kuzey yarıkürenin büyük kısmını kaplayacaktır.

Buzulbilimcilere göre yeni bir buzul dev- rinin gelişi muhakkak gibi görünüyor. Akıl al- maz bir tahribat olacaktır. Dünyanın büyük şe- hirlerinin çoğu yıkılıp dağılacak, dünyanın ek- mek ambarları diye bilinen yerlerinin çoğu rüzgârların esip savurduğu tundra hâline gele- cek, yaşam alanları donarak varlığını yitirdi- ğinden dolayı sayısız canlı türünün soyu tüke- necektir. Dünyanın ekvator bölgesi yaşanabilir hâlde kalacaktır. Dünyanın silâh ve servetinin çoğunu ellerinde tutan kuzey enlemleri insanla- rı, güneyli akrabalarıyla birlikte yaşamaya kal- kışınca neler olabileceğini bir düşünün!..

Buzul devirlerinin sebebi nedir? Doğabili- minin hiçbir sırrı bu kadar can sıkıcı olamaz. 1920'lerde Milutin Milankovitch adlı bir Yugos- lav matematikçi Dünya yörüngesinde ve eğim eksenindeki varyasyonların 23.000, 41.000 ve 100.000 yıllık sikluslar hâlinde meydana gel- diklerine karar verdi. 1970'lerde, Brown Üni- versitesi'nden John Imbrie başkanlığında bir grup araştırmacı, geçmiş sıcaklıkları gösterdiği var sayılan okyanus dibi çökelti kayıtlarının ta- rihlerini analiz etti. Buzul oluşumlarının

23.000, 41.000 ve 100.000 yıl gibi aralıklarla bölünebilen biçimlerde yükselip alçaldığını buldular. Bu bakımdan buzul devirlerinin geleneksel açıklaması Dünya'nın yörünge sikluslarına bağlıdır.

Bu teori şimdi sorgulanmaktadır. Bazı bilim adamlarının iddialarına göre Milankovitch varyasyonları, bir buzul devri kadar büyük ölçüde iklim değişiklikleriyle açıklanamaz. İki ay önce Isaac Winograd, ABD jeoloji haritalarında yeni iklim kayıtlarını inceleyerek en son buzul devrinin zamanının yörünge biçimine hiç de uymadığını ileri sürdü.

Araştırmacılar artık başka sebepler arıyorlar. William Ruddiman ve Maureen Raymo, Columbia Üniversitesi'nde çalıştıkları sırada, Himalayalar'ın buzul devirlerinden bir ölçüde sorumlu tutulabileceğini öneren ilk araştırmacılar arasında yer almışlardı. 40 milyon yıl kadar önce tektonik kuvvetler büyük Tibet plâtosunu yükseltmişti. Bilinen en büyük karasal yükselme budur. Dünya rüzgârlarının hareketine karşı bu fizikî engel, iklim değişikliklerine yol açmış olabilir. Maureen Raymo, ayrıca, Tibet plâtosunun yükselişinin atmosferdeki karbondioksidi eskisinden daha hızlı yıkayıp temizleyecek bir şekilde yağmur biçimlerini değiştirdiğinden şüphe etmektedir. Bu husus doğal sera etkisini azaltmış, global bir soğumaya yol açmıştır.

Şu anda insan nesli başka bir iklim deneyimi ile meşguldür. Fosil yakıtlar ve tropik ormanların yakılmasıyla havaya karbondioksit verilmesi sera etkisini ısınma yönünde arttırmaktadır. Paradokslu bir teoriye göre sunî global ısınma önümüzdeki buzul devrini hızlandırabilir.

Bunun sebebi insanı yanıltacak kadar basittir. Buzullar hammadde olarak karla beslenir. Şimdi buzul alanlarının çoğu o kadar soğuktur ki pek kar yağmaz, çünkü belli sıcaklık derecelerinin altında hava çok nem tutamaz. Bugün Grönland son buzul devrinin bitiş noktasıdır ve sadece güney ucu buzullarla örtülüdür. Kuzey Grönland'da iklim daha soğuktur ve toprak

çıplaktır, çünkü buzulları besleyecek kar yoktur. Yapay bir sera etkisi, yoğun kar yağışlarını başlatacak ve bu fazla kar birikimini, yazın eritmeyecek derecede, kuzey enlemlerini ısıtırsa ne olacak?

20 yıldan beri bazı aşırı uçtaki ekologlar bu soruyu sormaktadırlar. Bunların kaygılarının temelinde amatör bilgin ve profesyonel kıyamet peygamberi sayılabilecek Missouri'li John Hamaker adında birinin eseri bulunuyor. Hamaker'in buz siklusu fikirleri, orta görüşü savunan araştırmacı topluluklar tarafından uzun zaman beri çığırılık olarak kabul edilmektedir. Bununla beraber 1992 yılının başlarında orta görüşlü iki bilim adamı çoğu zaman alaylara hedef olmuş bu iddiayı destekleyen bulgular ele geçirmişlerdir. Şöyle ki, son buzul devrinden hemen önce global sıcaklık dereceleri yükselmeye başlamıştır, düşmeye değil. Colorado Üniversitesi'nden seçkin bir buzul devri araştırmacısı olan Gifford Miller şunları söylemektedir: "Lisede insanlara Dünya soğuyunca buz çağının başladığı öğretilmiştir. Jeolojik kayıtlar hiç de böyle olmadığını göstermektedir. Son iklim felâketinden hemen önce sıcaklık dereceleri biraz yükselmiştir. Günümüzde de böyle bir ısınma olmaktadır."

Birkaç yıl önce Miller buzul bölgelerinin son donma döneminden önce biraz ısındığına dair bulgular toplamaya başlamıştı. Montreal, Quebec Üniversitesi'nde çalışan Anne de Vernal'in de aynı sonuca vardığını öğrendi. Hamaker'ın bulunduğu sonuca kabaca uyuyordu. Artan kar yağışı buzulların öyle bir noktaya kadar büyümesine sebep olabilirdi ki, kendi kütlelerinin soğukluğu büyümelerine yol açmış olan o hafif ısınmayı yok etmiş, böylece o kötü iklim ortaya çıkmıştı. Anne de Vernal diyor ki: "Buzulların soğuk olması, onları soğüğün başlatmış olduğunu göstermez. İnsanlar buz tabakasının büyümesinde yağışın rolünü görmezlikten geliyorlar. Bazı bakımlar-

dan yağış, sıcaklığın düşmesinden daha önemli sayılır."

Buzul devirlerinin gelişmesi zaman alır. Buzullaşmanın ilerlemeye başlamasıyla şimdiki meskûn bölgelerin tahliyesi arasında birkaç yüzyıl geçmesi mümkündür. Eğer Miller, de Vernal ve diğer buzulbilimcilerin bulguları doğru çıkarsa yapay sera etkisi gazlarını kontrol altında tutmak için yeni bir mantık oluşturulabilir. Miller şöyle söylüyor: "Geçmiş buzul çağları hakkında edindiğimiz tüm bilgiler iklimin ilk başta sanıldığından da daha hassas olduğunu bize öğretiyor ve onun gidişine karışmakla nasıl bir zarar vermekte olduğumuza dair hiçbir fikrimiz yok."

Bilim adamlarının buzul devirlerinin doğuşu hakkında bu kadar tereddüte düştüklerine bakılırsa, bu çağların neden bittiğini, buzulların neden geri çekildiğini anlamak daha da zor olmalı. Bazı varsayımlara göre kuzey yarıkürenin birçok kısımları bir kere buzla örtüldü mü, kaçak buzullaşmanın Dünya'yı derin bir don içine kapatması gerekir. Niçin mi? Çünkü buzdan bembeyaz kesilmiş, o büyüklükte kara parçaları daha çok güneş ısısını uzaya yansıtacaktır. Yalnız şimdiye kadar böyle kaçak buzul devirleri olmamıştır.

Sebepler okyanuslarda aranabilir. Bu sular, kuru karalara göre daha çok ısı transfer etme özelliğine sahiptir. Columbia Üniversitesi'nden Christopher Charles ve Richard Fairbanks'a göre, bir buzul siklusunun herhangi bir noktasında çeşitli faktörler, derin okyanus akıntılarının ekvatorial denizlerin sıcaklığını, kuzeydeki buzul alanlarına doğru taşınmasına neden olabilir. Başka bir ihtimal insana tam bir bilim kurgu

gibi geliyor: Buz tabakaları kalınlaştıkça, bunların ağırlığı, kıtaları oluşturan yer kabuğu üzerinde öyle büyük bir basınç yapar ki, yerkürenin manto katmanları kırılır. Böylece erimiş kayac yüzeye akarak bir volkanik siklus başlatır. Volkanlar karbondioksit çıkarır; doğal sera etkisi hızlanır.

Burada kendimizi avutuyor olabiliriz. Hamaker, ona kalsa, felâketin gelmesini beklemek için bir sebep görmüyor. "Buzullaşmanın ilerlediğini gösteren uyarı işaretlerini çoktan almış bulunuyoruz. Tek ümidimiz soğuk, dönülemeyecek noktaya gelmeden önce, şimdi, yeniden mineralleştirmek olmalı." diyor.

Yeniden mineralleştirmek nedir? Hamaker, çekilen buzulların yığıldığı buzullaşmalarına benzer, ince öğütülmüş kayac tozunun dünyadaki ormanların üstüne atılması gerektiğine inanıyor. Bu, geçtiğimiz buzul devrinin sonunda görülen hızlı ağaç büyümesini aktive edecek, atmosferin karbon dengesini ılımlı bir düzeye indirgeyecektir. Orta görüşü savunan araştırmacı topluluklar, bu fikre de çılgınlık gözüyle bakıyorlar. Peki, sizler buz kıyametini savuşturmak için birkaç kayac öğütme göze almaz mıydınız? Belki sizden sonraki kuşaklar bunu yapacaktır. Yoksa Orta Amerika topraklarına hücum yılları gelmeden oradan kendinize birkaç dönüm arazi bakmayı mı düşünüyorsunuz?

Bilim adamları buzul devirlerinin niçin başladığını ve niçin bittiğini açıklayamıyorlar. ■

(Kaynak: Newsweek, 23 Kasım'92)

BİLYAY VAKFI ULUSLARARASI BİLGİSAYAR AĞINDA

Ulusal ve uluslararası boyutta haberleşme ağı olarak kullanılan INTERNET'te artık Bilyay Vakfı da yerini aldı. Vakfımıza E-mail (Elektronik Posta) yoluyla ulaşmak, bilgilerini paylaşmak ve haberleşmek isteyenler için adresimiz şöyle: bilyay@ibm.net

Yeni Bir Biyolojik Alan Türü

BİYOLOJİK ÇEKİM

• Alexander DUBROV - Çev: Yasemin TOKATLI •

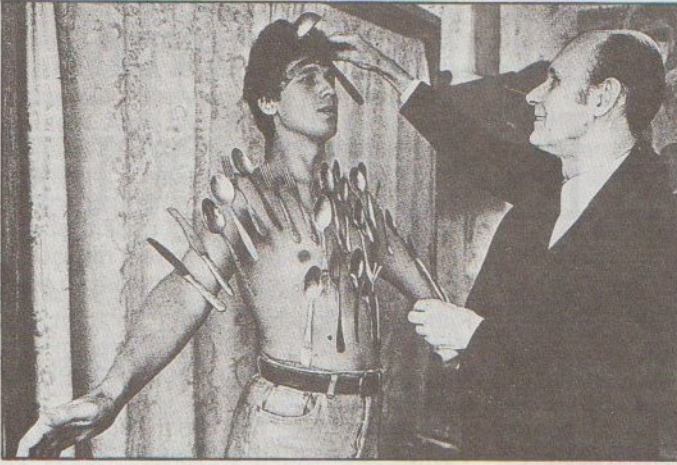
Alexander Dubrov, 1 Ocak 1931'de Leningrad'da doğdu. 1954'te Moskova'daki Timiryazev Tarım Akademisi'nden mezun oldu. Bilim Doktoru dereceli bir biyofizikçi olan Dubrov, dördü birçok ülkede yayınlanan 12 kitap yazdı. Kronobiyoloji Derneği, Biyoelektrik Derneği ve Psikotronik Araştırmaları Birliği gibi birçok uluslararası derneğin üyesidir. 1993'te, iki yeni akademinin üyeliğine seçilmiştir: Uluslararası Enerji-Enformasyon Bilimleri Akademisi ve Uluslararası Bilgilendirme Akademisi.

RUSYA basını bir süredir, "biyoçekim" uygulayabilen insanlarla ilgili haberler yayınlamaktadır. Bu gibi insanlar hiçbir kassal çaba sarf etmeksizin bedenlerinde metal ve tahta kaşık, bıçak, plâstik tarak, anahtar, kurşun kalem, kitap, porselen ve seramik, diş macunu tüpü, ruj ve daha birçok nesneyi tutabilmektedirler. Sırt, göğüs, alın, ayak tabanları veya avuç içleriyle temas ettirildiklerinde bu nesnelere, bedene yapışık hâle gelmektedirler. Çekim kuvveti o kadar güçlüdür ki, bir yetişkin için bile bunları bedenden ayırmak bir hayli güçtür.

Biyoçekim ilk kez 1988'de, Belarus gazetelerinde ortaya çıkmıştır. Grodno kentinden, Inga Gaiduchenko adlı 17 yaşında bir genç kızın bu fenomeni gösterdiği görülmüştü. Bu yeteneğin gerçek ve sürekli olduğu; Grodno Tıp Enstitüsü, Leningrad Askeri Tıp Akademisi ve İsabetli Mekanik ve Optik Enstitüsü'nden araştırmacılar tarafından yapılan bir dizi deney sonucu onaylandı.

İnsanların çoğu, böyle seanslar için hazırlanırken ve bunları yürütürken, bedenlerinde benzer hisler deneyimlemekteler. Hepsisi de avuçlarından yoğun bir ısı akışının çıktığını ve bütün bedenlerinde bir elektriklenme olduğunu hissetmekteler. Gariptir, beden ıslak olduğunda, nesnelere yine de bedene "yapışmakta" dırlar. Yürüme, eğilme veya keskin dönüşler esnasında düşmemekteler. Ve denekler duygusal anlamda uyarıldığı sürece bedene yapışık

Mikhail Solopin ve Dünya Parapsikoloji ve Şifa Sanatı Derneği başkanı Edward Naumov

kalmaktadırlar.

Biyoçekimin, psikokinetik fenomenler ve biyolojik alanları araştırmak için erişilebilir bir model olduğu açıktır. Görüşüme göre, bilinen fiziksel alanlardan farklılık gösteren, insan biyoalanının yapısında belirgin bir kısmın mevcudiyetini saptamayı mümkün kılmaktadır. Beyindeki

nan elektroansefalogramları (EEG'ler); beyin kabuğu yarı kürelerinin çeşitli kısımlarının işlevsel durumunda ve bunların etkileşiminde belirgin değişiklikleri göstermektedir. Biyoçekimden önce, deneğin beyinde genel değişimler vardır: beyin kabuğunda yaygın bir stimülasyon, diensefalon bölgelerinde hareketlenme belirtileri vb. Biyoçekim esnasında, EEG'nin kompozisyonunda, güç tayfında ve eşzamanlılığında değişimler vardı: bir kişi uyanık iken en aktif hâlde olan alfa ritminin (beynin elektriksel faaliyetinin belirli bir ritmi) bastırılması ve bilhassa, ilk yarıkürede beliren, genel bir epileptoid (beyin kabuğunun bütün bölgelerine yayılmış) faaliyeti görüntüsü.

Biyoçekimin herhangi bir analizinde, temel sorunun cevabı yoktur: Bunun sebepleri nedir? Aşağıdaki izahlar, olası görünmektedir. İnsanların, bedenlerinde ağırlıklar taşıdıkları veya iradelerini kullanarak (daha ağırlaştırarak, uzaktan hasar vererek) nesnelere tesir ettikleri örnekler vardır. Bunlar yoga, tekvando, key gong ve diğer psiko-enerji öğretilerine tamamen hâkim insanlar tarafından yapılmaktadır.

Psşik faaliyetlerinin bir sonucu olarak, insanlar biyo-soliton-elektromanyetik ve biyo-kütle-çekimsel alanlar yaratabilmektedirler.

Biyoçekimin incelenmesi yeni soruları ortaya çıkarmaktadır. Bu her zaman insanların bir yeteneği miydi yoksa yakın zamanlarda mı ortaya çıkmıştır? Eğer hep bir insan yeteneği idiyse, neden farkına varılmaksızın kaldı ve niçin daha önceden tarif edilmedi? Eğer son zamanlarda ortaya çıktıysa, bu yeteneğin ortaya çıkışını kolaylaştıran, sağlayan ne oldu? Bu soruların cevaplarını kısa bir süre içinde bulacağımızı ümit ederim. ■

Kaynak: AURA Z DERGİSİ, Cilt 2, Sayı 1

Yaşanmış Bir Ruhsal Deneyim

HAYATTA KALAN ÇOCUK

DİĞER pazar akşamları ne yaptısam, 11 Aralık 1977 akşamında da aynı şeyleri yapmışım. Bir duş alıp sabaha giyeceğim elbiseleri hazırladım. Pazartesi günleri benim en uzun iş günüm olduğundan, pazar akşamlarım hep hazırlıkla geçer.

Ben San Antonio'da, Kono isimli bir radyo istasyonunda teknisyen olarak çalışıyorum. Sabah saat 5'te orada olmak zorundayım. Pazartesi günleri de toplam 10 saat çalışmam gerekiyor.

O gece uykuya dalar dalmaz, kendimi kırmızı beyaz özel bir uçağın içinde buldum. Bu uçağı otuz yaşının sonlarına gelmiş, koyu renkli saçları olan bir adam kullanıyordu ve arkasında otuz yaşlarında mavi gözlü bir bayan oturuyordu. Bu bayanın hemen arkasında iki çocuk oyun oynuyordu. Bu çocuklardan cinsiyetini belirleyemediğim biri diğerinden daha yaşlıydı. 3-4 yaşlarındaki kızın yüzünü net olarak görebiliyordum. Uçağın sol tarafındaki penceresinden dışarı baktığımda, uçağı kaplayan yoğun beyaz bulutları gördüm.

Küçük kız uçağın önüne gelip çiftin yanına oturdu. Aniden uçak aşağı yukarı sallanmaya başladı. Pilot bazı düğmelere dokundu ve uçak normale döndü. Ortada hiçbir panik veya sohbet yoktu, hatta telsizden yardım bile çağırmadılar.

Derken, motorların birinden garip bir ses geldi. Uçak tekrar sallanmaya başladı. Adam sinirli bir hâlde panel düğmeleriyle oynamaya başladı. Kadın çocuklara bir şey söylemek üzere geri döndüğünde, uçak yere doğru hızla dikey olarak düşmeye başladı. Küçük kız uçağın arkasına fırladı.

Bütün bu şeyler, sanki ben de bir yolcuymuşum gibi çevremde oluyordu, ama hiçbir hareket beni etkilemiyordu. Ben uçaktaki görünmez yolcuydum.

Aniden saatimin alarmıyla uyandım. İşe

gitmek için giyinirken, rüyamı düşünüyordum. Kahvaltıda anneme rüyamı anlattım. Ona "Umarım bu rüya, bir gün özel uçağım ve kızım olup kaza yapacağım anlamına gelmiyor." dedim.

Annem ise "Yok canım, böyle bir şey olamaz" dedi. Kısa bir zaman sonra onun haklılığını anlayacaktım.

İşe geldikten sonra yayınlanacak olan yazıları hazırladım. Daha sonra vericiyi kontrol etmek için içeri gittim. Zaman geçirmek için, radyoda yayınlanan haberleri dinlemeye başladım. Spikerimiz Frank Mortensen, haberleri okuyordu.

Baş haber, Kerville'deki kayıp uçakla ilgiliydi. Burası San Antonio'nun 125 mil kuzeyinde yer alır. Uçak hakkında detaylı bilgi yoktu. Kırmızı beyaz renkli uçak araştırılıyordu.

Stüdyodaki işim bittikten sonra Frank'e uçak hakkında soru sordum, ama bana fazla bir şey söylemedi. Ona gördüğüm rüyayı anlatırken beni ilgiyle dinledi ve bir şey öğrendiği anda beni haberdar edeceğini söyledi.

Saat 10'da günlük işimin yarısını bitirmiş olarak stüdyoyu terk etmek üzereyken, sabah gazetesinde kayıp uçakla ilgili bir haber gördüm.

Kayıtçımız Linda Edge'e kayıp uçakla ilgili detaylı bilgisinin olup olmadığını sorduğumda, bana "Hayır." dedi.

Ona ve biraz sonra programa çıkacak olan disk jockey Rudy Rocha'ya rüyamı anlattım. Linda gülerek, "Burada çok kaldın, hadi eve git." dedi. Fakat Rudy rüyamı ciddiye almıştı.

Linda'ya, bana inandığını söyledi. "Böyle şeylerin vuku bulduğunu biliyorum." dedi. "Bekleyelim ve ne olup bittiğini bir görelim."

Hava şartlarından dolayı helikopterle arama yapılamıyordu. Buna rağmen 32 yer ekibi aramaya devam ediyordu.

13 Aralık günü, bilmecenin ları çözülmüştü. O sabahın gaz çok detay vardı. Uçakta dört kişi ve Susan Sneed ve iki çocukla bir oğlan olan Shannon ve 3 y olan Shara. Anne baba 30 yaş rald Sneed, San Antonio'lu bir a

Sabah 7 haberlerini dinl vericinin gücünü artırmaya haz O sırada aniden kayıp uçağın dım. Uçağın Kerville yakınında araziye düştüğünü hissettim. E rafında 3-4 tane küçük yeşil ağ elverişli bir şekilde indiyse kü yaşadığına emindim.

Haber odasına gidip Fran lunup bulunmadığını sordum. E söyleyince, ona içime doğan h Bana, "Eğer gerçekten çok gü san, bana söylediklerini Sivil G tüne söyle." dedi. Oranın telefo da verdi.

"Beni deli zannederler." men Frank ısrarla, "Denemeye e

BİLMEDİ

Nüset VURAN

1993

YAZINDA, he madiğim çok yaşıadım. Ola geçi.

O yaz arkadaş hatıslandı, ha

benim annem kadar sevdiğim bir neye onu ziyarete gittim. Kendisi yatıyordu. Kızları ve doktorlar olan Kadriye teyzeden (82 yaşın mışti, ayrıca doktorlar "Her an k onun için hazırlıklı olun" diyorlar Kadriye teyzeye "Bak be dim ama beni fark etmedi. Kadriye Vatan Hastanesi'nde yatıyordu yanındaydı.

Bir ara Kadriye teyze konu di. Kızları çok şaşırıldı. "Anne, ne ye kendisine sordular. En ufak kız odadan dışarıya kaçarken, "Eyy şeyler oluyor" dedi. Kadriye tey: Konuştuğu dil ise ne Almanca ne di. "Acaba Boşnakça mı konuşuy

Deneyim ÇOCUK

inirken, rüyamı düşünüyordum. neme rüyamı anlattım. Ona ya, bir gün özel uçağım ve kıyapacağım anlamına gelmiyor-

ise "Yok canım, böyle bir şey Kısa bir zaman sonra onun yacaktım.

ikten sonra yayınlanacak olan adı. Daha sonra vericiyi konti içeri gittim. Zaman geçirmek yayınlanan haberleri dinlemeye kerimiz Frank Mortensen, ha-

er, Kerville'deki kayıp uçakla il-San Antonio'nun 125 mil kuzeyi. Uçak hakkında detaylı bilgi beyaz renkli uçak araştırılıyor-

aki işim bittikten sonra Frank'e a soru sordum, ama bana fazla dedi. Ona gördüğüm rüyayı an- giyle dinledi ve bir şey öğrendi- aberdar edeceğini söyledi.

da günlük işimin yarısını bitir- üyoyu terk etmek üzereyken, sinde kayıp uçakla ilgili bir ha-

z Linda Edge'e kayıp uçakla il- gisinin olup olmadığını sordu. "Hayır." dedi.

biraz sonra programa çıkacak y Rudy Rocha'ya rüyamı anlat- erek, "Burada çok kaldın, hadi Fakat Rudy rüyamı ciddiye al-

, bana inandığını söyledi. "Böy- ku bulduğunu biliyorum." dedi. e ne olup bittiğini bir görelim."

artlarından dolayı helikopterle mıyordu. Buna rağmen 32 yer devam ediyordu.

13 Aralık günü, bilmecenin kayıp parçaları çözülmüştü. O sabahın gazetesinde daha çok detay vardı. Uçakta dört kişi vardı: Gerald ve Susan Sneed ve iki çocukları, 5 yaşında bir oğlan olan Shannon ve 3 yaşında bir kız olan Shara. Anne baba 30 yaşlarındaydı. Gerald Sneed, San Antonio'lu bir avukattı.

Sabah 7 haberlerini dinledikten sonra vericinin gücünü artırmaya hazırlanıyordum. O sırada aniden kayıp uçağın yerini algıladım. Uçağın Kerville yakınında kayalık bir araziye düştüğünü hissettim. Enkazın sol tarafında 3-4 tane küçük yeşil ağaç vardı. Uçak elverişli bir şekilde indiyse küçük kızın hâlâ yaşadığına emindim.

Haber odasına gidip Frank'a uçağın bulunup bulunmadığını sordum. Bulunmadığını söyleyince, ona içime doğan hisleri anlattım. Bana, "Eğer gerçekten çok güçlü hissediyorsan, bana söylediklerini Sivil Güvenlik Örgütüne söyle." dedi. Oranın telefon numarasını da verdi.

"Beni deli zannederler." dememe rağmen Frank ısrarla, "Denemeye değer." dedi.

Odama gidip cesaretimi topladıktan sonra telefon ettim. Leon Brimhal adında biri telefonu açtı. Ona uçağın nerede olduğunu hissettiğimi anlattım. Daha da öteye giderek, acele ederlerse küçük kızın hayatını kurtarabileceklerini söyledim. Brimhal, bilgiyi not edip o yerin aranacağını söyledi. Brimhal uyarımı dikkate almadı, ama notunu öteki nöbetçiye bıraktı.

40 dakika sonra, radyoda, uçağın enkazının bulunduğuyla ilgili bir haber dinledim. Uçağı benim söylediğim yerde bulmuşlardı. Shara haricinde bütün yolcular ölmüştü. Gerald Sneed ölmek üzereyken kızı Shara'nın donmaması için üstüne yatmıştı. Gerald'in karısı ve oğlu uçaktan fırlamıştı.

Shara, San Antonio Methodist Hastanesi'ne yatırıldı. Kolu ve bacağı kırılmıştı. Tedaviden sonra Winters'da yaşayan büyükbaba ve büyükannesinin yanına götürüldü. Bu fecî kazadan en azından birinin kurtulması beni biraz olsun sevindirmişti. ■

**Kaynak: FATE Dergisi, Ocak 1983
Çev: Burak ERKER**

BİLMEDİĞİ DİLİ KONUŞTU

Nüset VURAN

1993

YAZINDA, hâlâ açıklayamadığım çok ilginç bir olay yaşadım. Olay hastanede geçti.

O yaz arkadaşımın annesi rahatsızlandı, hastalanan kişi

benim annem kadar sevdiğim bir insan. Hastaneye onu ziyarete gittim. Kendisi koma hâlinde yatıyordu. Kızları ve doktorlar oldukça yaşlı olan Kadriye teyzeden (82 yaşında) ümidi kesmişti, ayrıca doktorlar "Her an kaybedebiliriz, onun için hazırlıklı olun" diyorlardı.

Kadriye teyzeye "Bak ben geldim" dedim ama beni fark etmedi. Kadriye teyze Yeni Vatan Hastanesi'nde yatıyordu ve bütün ailesi yanındaydı.

Bir ara Kadriye teyze konuşmaya başladı. Kızları çok şaşırıldı. "Anne, ne diyorsun?" diye kendisine sordular. En ufak kızı çok korktu ve odadan dışarıya kaçarken, "Eyvah anneme bir şeyler oluyor" dedi. Kadriye teyze bir Boşnak. Konuştuğu dil ise ne Almanca ne de Fransızcadı. "Acaba Boşnakça mı konuşuyor?" diye bir-

birimize sormaya başladık.

Teyzemin büyük kızı Boşnakça biliyordu ve dikkatle annesini dinledi ama onun konuştuğu lisanın Boşnakça olmadığını bize söyledi. Biraz sonra kızkardeşi odaya girdi, o da Boşnakça biliyordu ve oldukça yaşlıydı. Dikkatle Kadriye teyzeyi dinledi ve "Ablamın konuştuğu lisan kesinlikle Boşnakça değil" dedi.

Korkan dışarı kaçtı, korkmayanlarsa teyzemin yanında kaldı. Bu şekilde teyzem yarım saat kadar konuştu. Sonra gene uykuya daldı. Bir süre daha oturduktan sonra oradan ayrıldım.

Kadriye teyze iyileşti, eve geldi. Artık bu olay bir espri konusu olmuştu. Teyzeye devamlı "Teyze nece konuşuyordun?" diye sorup şakalaşıyorduk. O da "Ben lisan bilmem ki" diyordu. Biz ona hayretle "Ama teyze sen yabancı bir lisanla konuşuyordun" dediğimizde o kendisiyle alay etmememizi söylüyordu. Gerçekten de bu kadar çok sevip saydığımız bir insanla alay etmiyorduk.

Teyze bir süre sonra vefat etti. Biz bu olayı hâlâ çözemedik.

lattığımızda yardımlaşma ve dayanışma yasasının işleyişine bilinçli bir şekilde katılmış oluruz. Çünkü o insanın zihnine de hür düşüncenin önemini ekmişizdir.

İnsan yaşadığı olayları sınav olarak görmeye başlar, yaşadığı her olumsuz gibi gözükən olayların kendisinin eksik, gelişmemiş bir yönüne isabet ettiğini kabulle yola çıkarsa birçok güçlükten kolaylıkla sıyrılır ve diğer kardeşlerine büyük bir yardımda bulunmuş olur.

Zamanımız Azaldı

Köklü bir değişikliğe gidişin belki de en önemli basamaklarındayız artık. Hızlanan zaman karşısında öğrenmemiz gereken şeyleri bir an önce öğrenmemiz ve yarım yamalak uyguladığımız bilgilere artık tam anlamıyla sahip çıkabilmemiz gerekmektedir. Çabamızdaki samimiyet çok önemlidir. Çaba sarf etmeden, kendimize uzak oluşumuza üzülerek bir yere gelinebilir. Üzüntü, yerini çabaya bırakırsa bir işe yarar. Kendimizi hür vicdanıyla hareket edebilen bir insan olarak gerçekleştirebilmemiz için bütün içinde bütün olan varlığımızı tanıma yolundaki samimî çabalarımıza ihtiyacımız var.

Yani duygularımıza hâkim olmak, kendimizi yönetebilmek ve her insanın olduğu gibi

kendimizin de yalnız kendimize özgü bir gelişme tarzına sahip olduğumuzu fark etmemiz çalışmalarımızın konularından olmalıdır.

Bunları konuşabilecek duruma gelmek için araçlarımız vardı. Artık geldik. Araçlardan inelim ve özgürce işimize koyulalım. Hepimiz çeşitli mizansenler sonucu şu ana geldik ve artık yaşadıklarımızın sadece kendimizi tanıyabilmemiz için bir dekor, bir gösteri olduğunu fark edebilmeliyiz.

Bizi kendimizden uzaklaştıran da kendimiz olmaya yardım eden de toplumdur. Hoşgörü, sevgi, saygı hep dilimizdedir. Ama pek lâyiğıyla yerine getiremiyoruz. Fakat yine de bunları gerçek anlamıyla uygulayabilmek için, neredeyse sadece isimlerinin kaldığı bir ortamda bu kavramlardan söz edilmişlere ihtiyaç vardı. Demek ki bu sözlerin anlamını, aslını fark edebilmek, öğrenebilmek için bir süre otomatik olarak tekrarı gerekiyordu. Tembellik içindeyken vicdanımızı susturabilmek için herhangi bir ekolün, bir kurumun bağlayıcı şartlarının takipçisi değil, içimizdeki ışığa kavuşmanın yolcusu olmalıyız. İnsanlık olarak yeteri kadar tembellik yaptık. Kendimizdeki yüceliği fark etmedik ve hep kaçtık kendimizden. Kovaladığımızın aslında kaçtığımız olduğunu fark edemeyecek kadar uyurgezer ve panik hâldeydik. Ne mutlu artık, bu kovalamaca son günlerini yaşıyor. ■

HER

**DEVİRİN BİR HAKİKATİ FAKAT
BÜTÜN HAKİKATLERİN BİR BİRLİĞİ
VARDIR. ARANIZDAKİ AŞILMAZ
BOŞLUKLARI DOLDURMAK,**

**BİRBİRİNİZİ, BİRBİRİNİZE REKABET EDECEK DERECEDE
SEVGİ TUFANI İÇERİSİNDE SARMAŞ DOLAŞ GÖRMEKLE
OLUR. SEVGİDEN ANLADIĞIMIZ MÂNÂ, BASİT BİR MÂNÂ
DEĞİLDİR. HER ŞEYDEN ÖNCE, GERÇEK BİR SEVGİNİN
TEŞEKKÜL EDEBİLMESİ İÇİN, HERKESİN HAKKIYLA VİCDAN
SESİNE KULAK VERMESİ LÂZİMDİR.**

Sadıklar Plâni

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devamı)

HİÇ itirazı yok ama bunlar öbür tarafa gittikten sonra eğer yaşıyorlarsa, gerek klâsik ispiritlerin zannettikleri gibi ve birçok spirittüalist ekollerin, (filozoflar da dahil buna) mistik ekollerin de zannettikleri gibi bunlar dünyadan gidip de onu bunu konuşuyorlarsa, o intikam hissiyle dünyadan giden adam öldürmek istediği adamı ilk fırsatta yok eder. Milyonlarını kaybeden adam, gelir parasını kaldırır, spatyoma (öbür âleme) götürür. Dünyada duracağına, benim yanımda dursun der. İki tepsi baklavaya hasret giden adam lokantalarda yemek bırakmaz. Velhasıl dünyadan alışveriş devam eder gider. Böyle bir şey vaki oluyor mu? Niçin olmasın? Eğer bu kudret bunlarda mevcutsa, niçin olmasın? Yani basit, kaba müşahedeyle ne kadar haklı olduğumuzu gösterir.

DÜNYAYA BAĞLI VARLIKLAR

Şimdi vaktinizi pek almamak için bazı şeyleri atıyorum. Fakat şunu da belirtmeliyim ki, ispiritik unsurları bulmak için şuurlu vibrasyonu ve bu şuurlu vibrasyonun dışardan geldiğini bilmek, keşfetmek lâzım. Gelen vibrasyonlar ne kadar yüksek tertipte olursa, bunu ayırmak o kadar kolay olur. Ne kadar aşağı tertipte olursa, ayırmak o kadar güç olur. Nasıl? Dünyadan giden (ayrılan) varlıklar, ne kadar geri iseler...

Geri ne demek? Ne kadar dünya realitesine bağlı iseler, (öbür realiteye intibak kudretleri ne kadar az ise) maddî vibrasyonlara intibak kabiliyetleri ne kadar fazla ise, o kadar dünyanın malıdırlar. Oraya gitseler dahi dünyada yaşarlar. İmaj ve imajınasyonları ile dünyada kalırlar. Bu varlıklar aşağı yukarı dünya insanlarıyla aynı seviyededirler. Bir dünya insanının kapasitesi ve kabiliyeti neyse, bunlar da aşağı yukarı öyledir. İsterse üniversitede ordinaryüs profesör olsun, sanatkâr olsun, isterse en yüksek mercilerde bulunsun, ne olursa olsun. Eğer dünya realitesinde yaşıyorsa, dünya realitesindeki insanların kapasitesi ve kabiliyeti neyse o görülür.

Binaenaleyh farz edelim ki, bu adam lisede bir fizik profesörüdür. Bunun ruhu geldi. Bir medyoma girdi. Girdi ama bizim anladığımız mânâda değil. Yani irtibat peydah etti. İrtibat peydah ettikten sonra bu adam, hayatında çok az öğrendiği fizik kaidesiyle "Ruh yoktur" diyor. İnkâr ediyor. Benim ilmim müsaade etmiyor, diyor. Ondan sonra öbür tarafta bakıyorsunuz bir teşevvüş, şaşkınlık hâlinde bir insan. İlmî bir esasa dayanmak için sonuna kadar gitmeli. Adam iki adım gidiyor, bakıyor ki (hesapta) "yok" diyor. Bu sefer de başka bir şey. Oraya giremiyor. Ondan sonra oradan atılıyor. Bu defa mistik bir haleti ruhiye ile "bu bana kâfi değil" diyor. "Babam bana ne öğrettiyse onunla kaimim". Velhasıl böyle dünyevî bir teşevvüş ve kararsızlık için

Haleti ruhiye: Ruh hâli

Kaim: Duran, sürüp giden

Fevk: Üst

de öbür tarafa gittikten sonra medyum aracılığıyla "Ben fizik profesörüyüm" diyor. Hâlâ dünyaya realitesinde ve dünyada da ona bağlanmış. Ondan katiyen ayrılmak istemiyor. Şu hâlde o, en yüksek bir baza dayanarak o hakkı kendinde görüyor. Aynı şeyi devam ettiriyor. Aynı sözü söylüyor. Şimdi dünyada bulunan o medyomu bir fizik hocası olarak kabul edelim. Doktor da olur, mühendis de olur. Bu önemli değil. Bir misal olarak söyledim. Farzımahal o da bir fizik hocasıdır ve fizik hocasının da malûmatı o kadar. Acaba bunun ruhundan mı geliyor, o fizik hocasının şuurundan mı çıkıyor? Yoksa, dışardan bir vuku mudur? Bunu ayırmak hemen hemen mümkün değildir. Güç demiyorum. Hemen hemen mümkün değildir. Binaenaleyh bu vaka da biz çok ihtiyatlı davranırız. Animik tezahür müdür, ispiritik tezahür müdür? Bu fikri vermekte çok müşkül davrandık. Çünkü biz bunu öğreninceye kadar geçen zaman zarfında, onu tamamıyla öğretecek hadiseler meydana gelmeye başladığı zaman, o hadisenin zararından kendimizi kurtaramayacak kadar ilerlemiş görüyoruz.

Bunun aksini alalım. Bir ruh ne kadar dünya realitesinden uzaklaşmış ise, yani vibrasyonları ruhî âlemde, spiritüel âlemde (dünya dışı âleminde) ne kadar yüksek ve dünya realitesinden uzak, ince vibrasyonlar hâline gelmişse, o ruhun dünya realitesindeki insanlardan farkı o kadar ayrı olur. O zaman o, bize herhangi bir medyumun kabiliyetinin zekâ bakımından çok üstünde (şuur bakımından çok üstünde) tebliğler vermektedir.

O zaman biz artık "Ruhtan mı? Dışardan mı?" diye düşünmeyiz. Medyumumuzun kabiliyetini biz biliyoruz. Onun kat fevkinde, onun hayatında binde birini bile katamayacağı bir kudret çehresi içerisinde muazzam bir tebliğ (muazzam bir söz ve lâkırdı) öbür âlemden gelirken, artık biz bunu ispiritik ve animik tezahürleri iyice tespit etmiş bulunuyoruz. Artık bu adamın ruhudur vs. demeyiz. Şuur var, şuur unsuru var, şuur vibrasyonu var. Bu insanın ruhunda mı? Dışında mı? Mademki ruhunda, o hâlde dışarıdan geliyor. Şimdi bu yüksek vibrasyonlardan (bizim şahsî tecrübelerimizde) medyomlarımız vasıtasıyla almış olduğumuz iki-üç tebliğimiz var. Vaktiniz müsaitse onları okuyayım.

Müsait değilse bırakalım.

YAZI MEDYOMLUĞU

Şimdi evvelâ size bu tebliğler nasıl alınmıştır kısaca onu izah edeyim. Gerçi bu bir teknik mesele (burada pek ilmi) ama yabancı kalmayalım. Bunlar yazı medyomlarımız vasıtasıyla alınmıştır. Biz bunlara devam etmekteyiz ve sizin içinizde bu sahada çalışmak isteyenler çıkarsa, inşallah daha büyük muvaffakiyetle devam edebilirsiniz. Yazı medyomu şu şekilde tezahür gösterir: Eline kurşun kalemi alırsınız, fakat tavsiye ederim hemen yapmayın. Bu bilgi hakikaten derin bir bilgi işidir. Bu işi herkes yapar ve şurada 300 kişinin en az 250 kişisi medyum. Yani 250 kişi şurada bir şey yaparsa, muvaffak olur. Fakat ben arzu etmiyorum. Bu muvaffakiyeti yapmak başka, yürütebilmek, idare etmek başka.

Her insan fizik lâboratuvarına girer, rastgele bir şeyi tutup karıştırabilir. Fakat günün birinde de bilmediği kötü bir ceryana yakalanıp, yıldırımla vurulmuş gibi yıkılabilir. Onun için, hangi düğme çevrilecek, hangi ip hangi ipe sarılacak, hangi tel hangi telle bağlanacak? Bunları bilmek lâzım. Ondan sonra girmek lâzım. Şimdi kalemi eline alır, kâğıdın üzerine koyar. Beklemeye başlar. Fakat bunun için çivisiz masa olacak. Kalabalık olmayacak. Artık ilmî izahını bırakalım. Bunların hepsinin sebepleri var. Ne arz ediyorsam, hepsinin uzun uzadıya saatlerce konuşulacak sebepleri var. Hepsini geçiyorum.

Kalabalık olmayacak, etrafta katiyen gürültü olmayacak. Gürültünün anî ve şiddetlisi değil, hafif ve devamlısı tesir eder. Meselâ şöyle bir tek gürültü medyoma bir şey yapmaz. Fakat sürtünme sesi mahveder.

Etrafta sivrisinek, pire nevinden haşerele olmayacak. Sonra medyum tam mânâsıyla ruh sükûneti içinde olmalıdır. Beden sükûnetinin de olması gerekir. Sonra medyum hasta olmayacak. Bilhassa asabî hastalıkları, sinir, baş ağrısı, şurada burada ağrı, çabucak müteessir olma veya bunlardan hiç biri olmayıp, gayet sakin, gayet makul, düşünceli ve oturaklı olacak. Kalemi tutacak ve oturacak. Bizim yolumuz katiyen Tanrı'nın yolundan ayrı değildir. Bütün gaye-

miz odur. Tanrı'yı katiyen aklından çıkarmayacak. Bütün varlığıyla kendisini ona verecek. Bütün varlığıyla bağlanacak. Öyle formüller, dualar falan yok. Doğrudan doğruya kalbini verecek ve her şeyi ondan bekleyecek. Onun iznini, müsaadesini ve yardımını dileyecek, o kadar. Kalem eline alacak. Bekleyecek. Bir an gelecek, elinden sanki bir ceryan geçiyormuş gibi (parmaklarından yukarı doğru bir şimşek çakıyormuş gibi) el ağırlaşır. Bunu yorgunluğa yorabilir. Gayet tabii, desin zararı yok. Yoğunluk olacak, ağırlaşacak ve bir an gelecek ki bu eli hissetmeyecek. Yalnız bir ağırlık var, o kadar. Ondan sonra yuvarlak daireler çizmeye başlayacak vs. Bu klâsik şekli. Hepsı böyle olmaz. Bazen bakarsınız, ilk zamanda yazı yazmaya başlar, Fakat kaide budur. 8'ler, daireler, çizgiler... bir-iki celse böyle gider. Yarım saatten fazla çalışmayın, bırakın ertesi güne. Yahut 2 gün sonra bir daha yapılır. Aynı şartlar altında, bir bakacak ki, "ey ruh falancayı çağırıyorum"; yok böyle bir şey. Ondan sonra falanca gelsin. İşte babamın öğlunun, kardeşinin kızı gelsin. Sonra Tevfik Fikret gelsin. Tevfik Fikret bizi bekliyor zaten. Şu otursa da ben de gitsem diye böyle şey olmaz.

RUH ÇAĞIRMALAR

Bana çok soruldu da, onun için böyle izahat veriyorum. Vaktinizi alıyorum. Onu çok kimse bana soruyor. Diyor ki "İstedüğümüz ruhu çağırır mıyız, çağırılmaz mıyız?" Çok şayan bir arzudur. Herkes, hepimiz (ben de dahil olduğum hâlde) dünyada dostlarımızı aramıyor muyuz? Bizim için dostlarımıza kavuşmak ve dostlarımızla konuşmak, eveliyetle bizim için şayanı kabuldür. Binaenaleyh bu güzel bir arzu. Maalesef ki tabiat kanunları hepimizin iradesinin fevkinde gider. Biz tabiat kanunlarına uyarız. Tabiat kanunları bize uymaz. Biz kendimizi tabiat kanunlarına uydururuz. Nasıl uydururuz? Başka bir tabiat kanunu yoluyla. Ben bu yoldan gideceğim, şuraya varacağım, burdan yürümeye başladım. Gittim, gittim, önüme koskocaman bir duvar çıktı. Durdum orada, gidemiyorum artık. O duvar o kadar büyük ki, benim boyumdan bin misli daha büyük. Eee... O zaman ne yap-

Şayan: Uygun, yakışır

çağım? Duvarı da yıkamam. Ama oraya gitmem lâzım. Tabiat kanunu da bunu emrediyor. "Oraya gideceksin" diyor. Ama duvarı çıkardı karşıma. Benim bacaklarımı zayıf gördü. Ben oraya kolayca gidersem orada öyle bir şey var ki ayakta orada bin saat duracağım, yıkılacağım. Bacaklarım kuvvetlenmedi. Bacaklarıma egzersiz yaptırmak istiyorum. Ordan döneceğim. Buradan başlayacağım. O duvarı yıkamam, yıkmaya uğraşmayacağım. Belki de o duvar beni yıkar. Nasip, belki de altında kalırım.

Hababam ha, duvarla uğraş, imkân yok. Belki de yıkmak için biraz kurcalayacağım. Altında bir delik bulursam geçerim. Olay uzun hikâye. Belki yumuşak bir tarafını bulur, oyarım. O da hikâye! Belki bir merdiven bulurum. Bunların hepsini gözden geçirdikten sonra anlarım ki, bu duvar benim için geçilmez. Oradan duvarın kenarından doğru yürüyeceğim. Yani kapana girmiş sinekler gibi yapmayacağım. Yukarıda kocaman bir delik vardır ve sinek rahat rahat girer. Girdikten sonra mütemediyen kenarlarda dolaşır. Dolaştın, dolaştın işte biraz da ortalara gelse ya! Hayır. Gider gider köşeye tıklır. Dolaş bakalım. Belki etrafta bir delik bulursun. Yok olmaz. Onun gibi olmamak lâzım.

Öyle gidersiniz. Gider, gider bakarsınız buradan bir yol bulunur. Bir yol vardır. İşte o da bir tabiat kanunu. Yani o birinci tabiat kanununun men ettiği şeyi, ancak ikinci bir tabiat kanununa uymakla elde etmiş oluruz.

Şimdi ordaki varlıklarla istediğimizle görüşebilir miyiz? Görüşebiliriz. Niçin görüşemeyelim? Belki bu adam teşevvüş hâlinindedir. Yani dünya realitesine o kadar bağlıdır ki, kendisini o kadar hapsedmiştir ki kendisine hiçbir vibrasyon, hiçbir davet gelemmez. Bu ne demektir? Geniş şaseye kapanmış bir insan gibi. Ne posta gider, ne kuş uçar. Ne kervan geçer, ne bir adam gider, ne bir adam geliyordu. Etrafta dolaşıyorsunuz? Şatonun etrafında dolaşıyorsunuz. Bu adamı nasıl davet edersiniz? Nasıl randevu verirsiniz? İmkân yok. Sizin gönderdiğiniz vibrasyonlar. İsteddiğiniz kadar bağırın, çağırın. İsteddiğiniz kadar düşünün. O şatonun kapısına kadar gidiyor, bekliyor. İçeriye giremiyor. Adam alamıyor ki! Tabii yolu da bilmiyor. Yolu kaybetti.

(Devamı Gelecek Sayıda)

AYDINLANMANIN Başlangıcı

Cengiz CEVRE

INSAN denilen varlık, şuurlu bir etkiye sahiptir. Bu onun ruhsallığından ileri gelir. Varlık bu hâliyle bir bütünü de temsil etmektedir. O bütünlük, tek bir alandır. Varlığın alanlarla olan bu doğrudan ilişkisi enkarnasyon hedefi ve amacı ile de ilgilidir. Nerede olursa olsun o bir plân mensubu olarak alanlar içinde hareket edecektir. Yerini de orası belirleyecektir.

Aydınlanmamızın bununla ne ilgisi bulunmaktadır? Varlık öz kendisi olarak hareket etmeye başladığı anda ruhsallığıyla ilişkisini hayata geçirmiş demektir. Aydınlanmanın başlangıcı budur. Bu bir tür bilgidir. Bu bilgiyi ona dışardan kimse veremez. Sadece o kendisi bunu kendinden, özünden çekip çıkarabilir.

Kuşkusuz Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası burada da geçerliliğini korumaktadır. Yalnız olması mümkün olmayan varlığa yapılan yardım yine kendinden, bütünden, plândandır. Bu sadece hatırlamaya yardımcı olma niyetini taşır. Yoksa kimse kimseyi sırtında taşıyamaz. Herkes kendi ayakları üzerinde durmayı öğrenecektir.

Varlığın gelişme içinde geldiği noktayı ise idrak etmesi gerekir. İdrakler şuurlanmanın öncüleri olduğu için son derece önemlidir. Kendimizi, varlığımızı, beşerî insanı idrak edeceğiz. Plânımızı tanımaya çalışmalıyız. Bunun için çaba harcamalıyız. Çabasız, kolay, rahat kazanılanlar ruhsal gerçek olamaz. Hep

böyle olmuştur, böyle de olacaktır.

İnsanın dünya hayatında yasa ve prensipleri de anlamaya, tanımaya çalışması istenir. Bedenli hâlde ölümsüzlüğü anlamak da bunun diğer adıdır. Kendini tanıma yolundaki çeşitli yollar aslında aynı hedefe yönelmiştir. Ancak kişinin bulunduğu yolu fark etmesi, o yola önem vermesi ve hedefine varması için samimiyet, çaba, iman göstermesi kesinlikle gereklidir. Aslında herkes yolda yürümektedir, bilse de bilmese de...

Yüce bilgiler, insanlığın aydınlanması için her devirde yol göstermişlerdir. Yukarının rahmeti her an verilmektedir. Yeter ki bunu alabilecekler bulunsun. Yataydaki etkiler de bizleri geliştirir. Fakat aslanan Yukarı'nın dikey etkileriyle tanışıklık kurmak ve bunu sürdürmektir. Aydınlanmanın başı da sonu da orasıdır.

Bizlere düşen vazifemizi anlamak, bilmek ve ona uygun çalışmalarda bulunmaktır. Dalgalı hareketlerin sonsuzluğunu iletme görevini benimsemek ve bilginin sorumluluğunu yerine getirmek bizim vazifemize olan borcumuzdur.

Hizmet ehli olanların getirdiği meşale gürül gürül yanmaktadır. Bu, hakikat meşalesidir. Onda yanmak; uyanmak, sezmek, bilmek gerekir.

Varlığa hizmet Tanrı'ya hizmettir. Ne mutlu hizmet sürecine katılanlara ve katılacak olanlara. ■

GEÇMİŞE DÖNEREK TEDAVİ: REGRESYON TERAPİSİ

Kitabın Yazarı: William BALDWIN
Kitabı İnceleyen: Roger WOOLGER

WILLIAM BALDWIN'in merakla beklenen el kitabı "*Regresyon Tedavisi; Ruh Serbestleştirme Tedavisi*", ortaya çıkışını kutlamaktan zevk aldığım başarılı ve cesur bir çalışmadır. Dr. Baldwin'in el kitabında yaptığı şey; Geçmiş Yaşam Terapisinden olumsal obsesyon sendromu, ruh çağırma, içsel çocuk çalışmaları, çok kişiliklilik hastalığı ve geleneksel psikoterapi konusunda biriktirilmiş bilgiyi topladığı kadar, muazzam sayıda tekniği itinayla entegre etmesidir.

Giriş: Burada obsesyonun tarihini ve konunun kısaca gözden geçirilişini sunmaktadır. Sonra erken dinamik psikiyatrinin gelişmesini takip ediyor ve 18. yüzyıldan bu yana spiritüalizm ile karşılaştırarak, çok kişiliklilik ve ruh bölünmesi ile ilgileniyor.

Regresyon Tedavisi: Bu bölüm; konu ile ilgili ipnoterapist veya psikoterapistler tarafından, şimdiki yaşam ve geçmiş yaşam regresyonlarının, halihazırda kullanılan teknik ve prensiplerinin bugüne uyarlanmış değerlendirilmelerini içeriyor. Dr. Baldwin indüksiyon teknikleri, yaşam içinde çalışma yolları, ölüm geçişi ve diğer teknikleri tanımlamakla kalmıyor, onların nasıl kullanılacağı hakkında çok sayıda faydalı örnek veriyor. Sadece bu kısım bile ayrı bir kitap olabilir.

Ruh-Akıl Bölünmesinin Düzelmeleri: Her ne kadar kısaysa da, teorik olarak konuşursak, bu bölüm birçok yönden kitabın ana temasıdır. Burada Dr. Baldwin kişilik bölünmesi-

nin psikiyatrik görüşleriyle travmaya reaksiyon olarak gelişen "**ruh kaybı**" şamanik kavramını tanımlar. Anahtar kavram, alt kişilikler veya parçalanmış ruhlardır. Bu kavram Jung, Janet ve Assagioli'nin erken psikiyatrik çalışması içinde çok bariz şekilde işlenmiştir ve sonraları Psikosentez, Jungçu analitik psikoloji, Psikodrama, Gestalt terapi, ses diyalogu ve yakın zamanda da içteki çocuk çalışmalarının geliştirdiği kişiliğin psikoterapi entegrasyonu tekniklerinin temelini oluşturdu.

Ruh Serbestleştirme Tedavisi: El kitabındaki en uzun bölüm, William ve Judith Baldwin'in uzun yıllar tedavi ve deneysel çalışmalar sırasında geliştirdikleri son derece orijinal teknikleri tanımlar. İkinci bölüm gibi kendi başına bir kitaptır, çünkü teknik detayların olağanüstü fazlalığı ve ayrıntılı oluşu, gelecek yıllarda da referans olarak ayakta kalmasını sağlayacaktır. Baldwin'ler çok sayıda obsesyon varlığı veya psikospiritüel formasyonlar ile çalışılması için tedavi amaçlı stratejiler tanımlar ve gösterirler. Daha önemlisi terapistlere zor olaylarda ayırıcı tanı yapmalarını kolaylaştıracak donanım sağlarlar (örneğin, **ruh obsesyonu sendromu** ile çok kişiliklilik hastalığı gibi).

Kafa karıştırıcı bir fenomenin üç tip obsesyona ayrılması, farklı obsesyon durumlarının farklı metafizik ve metapsikolojik ya da metapsişik durumları olduğunu ima eder. Aynı zamanda, bir insan varlığı ve bir şeytanî varlığı serbest bırakmak için veya örneğin çok sayıda kişilik dönüşümüyle uğraşmak için farklı stratejiler gerekli olabilir. Farklı durumlar ve tipler arasında bulunan kristal berraklığı

ğındaki ayırım ile birlikte çok net açıklamalar getiren olayların fazlalığı bu bölümü değerli ve eşsiz kılmaktadır.

Dr. Baldwin'in geçmiş yaşam terapisi ve ruh serbestleştirilmesi konusunda ayrı kitaplar yazmamasının, kendi içinde önemli sebepleri vardır. Birincisi, 100 yıldan fazladır ayrı olan **psikiyatri ve ruhsal iyileştirmenin çalışma alanlarını ayırmayı reddetmektedir.** Ve ikinci olarak, regresyon tedavisi ve ruh serbestleştirme tedavisinin bir şekilde birbirini tamamladığını kesinlikle kabul eder. Dr. Baldwin'in ifade ettiği gibi daha büyük bir çalışma alanının parçalarıdır:

"Regresyon tedavisinin amacı ruhtaki yara izlerini iyileştirmektir. Hiçbir şey dışarıda bırakılmaz, hiçbir insanî deneyim gözardı edilmez; amaç, gerçeğin üstünün açılmasıdır. Dar kafalı profesyonel eğitimin hiç biri, hiçbir sınırlayıcı dinî eğitim; her-

hangi bir şekilde keyfi sınırlarla, spiritüel gerçekliğin keşfedilmesini engelleyemezler ve buna izin verilmemelidir." (sf:38)

Spiritüalist şamanik görüşü açısının psikoterapi ve spiritüel iyileştirmeyle gecikmiş birleşmesi, inancımıza göre psikolojinin gelişmesinde, bundan sonraki ve gerekli adımdır ve kaynağa geri dönüştür.

Ancak şimdi iklim değişti; psikoloji ve **spiritüaliteyi ayıran tekerlek artık tek çember hâline geldi;** tıpkı, medenî kültürleri ilkel kültürlerden ayıran daha büyük tekerleğin dönmeye başladığı gibi. Ve bu birleşmenin öncü kolunda William Baldwin'in dikkate değer kitabı var. O, geri dönüp bakacağımız bir kilometre taşıdır. Bu kitabın yıllarca referans olacağını ve tartışılacağını tahmin ediyorum. ■

(Kaynak: Network, İlkbahar '94, No:54
Çev: Verda ALTINEL)

● Ruhsal Aktüalite ●

SONY'nin Spiritüel Dünyası

Sony yöneticilerinden Yoichiro Sako, gelecek yüzyılda yüksek teknoloji firmalarının daha fazla büyüebilmeleri için spiritüel dünya ve yüksek şuur düzeyini göz önüne almaları gerektiğini söylemiştir.

Sony'nin Esper (DDA) laboratuvarını yöneten Sako, telepati ve durugörü gibi duyular dışı biyoalgılamanın varlığı ile ilgili olarak deneyler yapmaktadır. Tokyo Üniversitesi'nden mezun olan Sako, Sony'nin yapay zekâ ve dijital teknoloji laboratuvarlarında işe başlamıştır.

"Bugün elektronik şirketleri gerçek ses ve görüntü elde etmelerine karşın yine de geride bazı eksik noktalar vardır." demektedir. Ona göre, elektronik şirketleri ve bilim mühendisleri bilimin açıklayamadığı bazı şeyleri gözardı etmektedirler. Ancak Sako, Sony kurucuları Masaru Ibuka ve Akio Morita'yı 1991 yılında ikna ederek araştırma laboratuvarını kurmuştur.

Sony halen Doğu tıbbi (Qi paradigması veya vücut enerjisi) üzerine çalışmaktadır. Sako'nun laboratuvarı DDA'yı bilimsel olarak açıklamak ve bilgi ve enerji nakli için yöntemler, yollar bulmak için çalışmaktadır. Araştırmalarda, bu tür güçler kullanılırken insanlarda meydana gelen beyin dalgası, deri direnci gibi fiziksel değişimler ölçülmektedir.

Sako denemelerinin yeni teknoloji ile henüz bağlantı içinde olmadığını ve Sony'de kendisine karşı taraflar bulunduğunu kabul etmektedir. Ancak, "Eğer herkes DDA ile ilgili olarak günde birkaç dakika düşünse, bu şirket ve ürünlerimiz üzerinde büyük farklılıklar yaratacaktır." demektedir. ■

Emiko Terazono,
Financial Times, 19 Ekim 1995
Çeviren: İsmet YALÇIN

Güney H ÖLÜME YAKIN

• Satwant PASRICHA (Ulusal Akıl Sağlığı)

(Geçen Sayıdan Devam)

SONUÇLAR

İnanç, Aşinalık, Canlandırma (*) ve ÖYD Bilgisi

Araştırmaya katılanların 448 tanesi (%20) bir kimsenin ölebileceğine, tekrar diriltilebileceğine ve bu arada bazı deneyimler geçirebileceğine inanıyordu. Araştırmaya katılanların 436'sı (%20) en az bir kez böyle bir vakadan haberi vardı, ama belirli bir vaka hakkında bilgileri yoktu.

Bu insanların da 161 tanesi (%37) bu tip vakaları kendi köylerinde işitmiş ve 70 tanesi (%16) başka köylerdeki vakalardan haberdar bulunuyordu. Toplam olarak (araştırma alanına giren köylerde) 42 vakaya atıfta bulunulmuştur, 15 tanesi araştırmadan önce ölmüş bulunuyordu, bir süje köyden taşınıp gitmişti. Kalan 27 vaka daha sonraki etütlere aktarılmıştır. Bunlardan iki tanesi röportajlara gelmemiş, kalan 24'ün 8 tanesi (çok ağır hasta veya ölmüş (**)) olmasına rağmen ÖYD geçirmemişti. Tablo 1'de ÖYD sükjelerinin sayılarının ve görünürde ölmüş ve canlandırılmış bireylerle ilgili vakaların dağılımını görüyoruz.

TABLO - I

Araştırma köylerindeki canlandırma ve ÖYD yaygınlığı

Popülasyon/Köy	1985 (değerlendirme)***	Canlandırma vaka sayısı	ÖYD vaka sayısı
Kudambhalli	3156	6 (1.8)	2 (0.6)
Aralasandra	1398	3 (2.1)	3 (2.1)
Jagadapura	858	1 (1.2)	1 (1.2)
Kondapura	1062	0 (—)	0 (—)
Garkahalli	1424	1 (0.7)	1 (0.7)
Neralur	2131	2 (0.9)	2 (0.9)
Anigere	930	2 (2.2)	2 (2.2)
Sankalagere	1528	5 (3.3)	1 (0.6)
Aralapura	496	0 (—)	0 (—)
Siddanahalli	845	1 (1.2)	0 (—)
Mallangere	588	0 (—)	0 (—)
Chakkere	2544	5 (2.0)	4 (1.6)
Nayidolie	232	0 (—)	0 (—)
	17192	26 (1.5)	16 (0.9)

ÖYD Vakalarının Yaygınlığı

1971 ve 1981 nüfus sayımları esas alınarak değerlendirilmesi yapılmış 17.192 kişiden 16'sı ÖYD geçirmişti. Burada yaygınlık oranı binde bir oluyordu.

Geçirdikleri deneyimle ilgili olarak 16 süjeyle röportaj yapıldı. Altı vakanın röportajında süjenin arkadaşları veya akrabaları da hazır bulunmuştur. Süjenin fiziksel durumuyla ilgili sorulara ek olarak; süjenin onlara deneyimiyle ilgili

(*) Burada "canlandırma"dan kasıt; görünürde ölmüş olanları tekrardan hayata döndürme durumlarıdır.

(**) Köylüler genellikle şu gibi işaretler olduğu zaman bir kimsenin öldüğüne karar veriyordu: Adıyla çağrıldığı zaman bir tepki vermemesi, nefesin ve hareketlerin durması, nabız ve kalp atışlarının durması, cildin sararıp solması.

(***) Yıllık gelişim, aritmetik artış (13), 1971 ve 1981 yılından nüfus sayımı rakamları.

Hindistan'da DENEYİMLER

(Nöroloji Bilim Ens. Bangalore-Hindistan) •

olarak anlattıkları hakkında da sorular sorulmuştur.

ÖYD Sırasında Süjenin Fiziksel Durumu ve Bulunduğu Yer

Deneyimden hemen önce 7 süje tam sağlıklı durumdayken, 9 süje (%56) fiziksel bir rahatsızlıktan musdarip durumdaydı.

Bu rahatsızlıklar çok çeşitli şikâyetlerden oluşuyordu: yüksek ya da düşük vücut ısısı (4 süje), dizanteri (2 süje), tifo, öksürük, astım, sara nöbeti (her biri bir süjede). Beş süjenin fiziksel durumlarını tanıdıklarından öğrenebilmiştim. Öteki süjelerin tanıdıklarına ulaşamadı. Süjelerden biri hastaneye sevk edilmişti ve muayeneden sonra eve dönerken ÖYD yaşadı. Ötekilerin hepsi ÖYD'sini evlerinde yaşadılar. Bu süjelerin hastane kayıtları (vaka yıllarca önce olmuş olduğu için) çıkartılamadı. Evlerinde canlandırılan süjeler ise, canlandırma ile ilgili hiçbir ölçüme tâbi tutulmamıştı. Köylerdeki tıbbî hizmetlerin yetersizliğinden dolayı kazaların çoğu ölümcül nitelikliydi.

ÖYD Geçiren Süjelerin Demografik Özellikleri

ÖYD sırasında süjelerin yaş ortalaması 43,5. ÖYD ile, bizim ilk röportajımız arasında ortalama zaman kayması (sapması) 20 yıl idi. ÖYD'sini rapor eden süjelerin 11 tanesi (%69) bayandı. Süjelerin çoğu (%62,5) ortanın altındaki sınıfa, 4 tanesi (%25) aşağı sınıfa ve 2 tanesi (%12,5) orta sosyo-ekonomik sınıfa aitti. Süjelerin 5 tanesi (%31) evhanımı, 2 tanesi (%12,5) kast işçisi, 3 tanesi (%19) rençber, 2 tanesi

TABLO 2
ÖYD Vakalarının Ana Özellikleri

Ö z e l l i k l e r	N	n	%
Görünüşe göre, öteki boyutlarda bulunmuş, bazı haberciler ya da daha önceden ölmüş yakınları tarafından buralarda dolaştırılmış	—	10	71
Kendini orada tek başına bulmuş	—	4	29
Kendi fizik bedenini görmüş	11	0	—
Elinde kitap tutan bir adama gitmiş. Bu kitabın içinde, yaptığı işler ve hatalar yazılıydı	10	7	70
Yaşamını kendi kendine gözden geçirmiş	—	0	—
Süjenin yerine başka birisinin öleceği söylenmiş	9	1	11
Bir yanlışlık yüzünden (dünyaya) geri gönderilmiş; süjenin ölmesi henüz programlanmamış	11	5	46
Daha önceden ölmüş akrabaları ya da tanıdıklarıyla karşılaşmış	12	3	25
Öteki boyutlardan haberciler ya da ölmüş akrabaları tarafından(dünyaya) geri getirilmiş	9	5	56
Hayatta olan sevdikleriyle ilgili düşünceler yardımıyla yaşama döndürülmüş	11	2	18
Bir yanlışlık nedeniyle değil de; sevdiği ya da tanımadığı biri tarafından (dünyaya) geri gönderilmiş	9	1	11
ÖYD'den sonra fizik bedende bazı izlerin oluşumu	9	3	33
Ölüme karşı anlayışın/tutumun değişmesi	10	—	—
Ölüm korkusunun ortadan kaldırılması	—	2	20
Ölüm korkusunun ortaya çıkması	—	1	10
Hiçbir değişikliğin olmaması	—	7	70

NOT: Tabloda "N"; belirli bir özellik ile ilgili vakanın sayısını, "n" o özelliğin mevcudiyetini gösteriyor.

(%12,5) devlet memuru ve 4 tanesi (%25) işsizdi. Sûjelerin 13 tanesi (%81) cahil, kalanları da ilk-orta-lise ve yüksek tahsil yapmış vaziyetteydi.

ÖYD'nin Başlıca Özellikleri

Tablo 2, araştırma sırasında ortaya çıkarılan ÖYD vakalarının sùjelerinin belli başlı özelliklerini göstermektedir. "N" belirli bir özelliklikle ilgili vakanın sayısını, "n" o özelliğın mevcudiyetini gösterir. Kontrol listesi daha geniş aşamada verildiğı için, sùjelere tüm olası özellikler hakkında sorular sorulmamıştır. Bu yüzden bazı analizler bu veriler topluluğunda bulunmamaktadır.

"Öteki Boyutlar"ın Deneyimlenmesi

Görünüşe göre, sùjelerin %71'i "öteki boyutlar"da bulunmuş, bazı haberciler ya da daha önceden ölmüş yakınları tarafından buralarda dolaştırılmışlardır. Bir kısmı da bu ortamları yarılarında kimse olmadan dolaşmışlardır. Sùje, "Yama"nın (ölüm tanrısı) önünde kendisini bulmuş, yolculuğunun bundan sonraki kısmı için yapılacak yargılamaya esas oluşturan dünyasal yaşamında yaptıklarının bir raporunu içeren kitabı açılmış, bu ortamda (boyutta) bulunuşuyla ilgili bir hatasının bulunduğu anlaşılmış ve dünyasal yaşama geri gönderilmiş (ya da dönmesi rica edilmiştir). Bu sùjelerden bazıları ölmüş akrabalarını ya da dinsel bazı şahsiyetleri orada gördüklerini belirtmişlerdir.

Canlanmanın Nedenleri ve Nelerin/Kimlerin Vesile Olduğı

Sùjelerin %46'sı (dünyaya) geri gönderdiklerini rapor etmişlerdi çünkü yanlışlıkla öteki boyuta götürülmüşlerdi. Zira bu yaşama ayrılan zamanlarını henüz doldurmamış ya da başka birisi ölmek üzereydi. Bununla birlikte Kuzey Hint vakalarının tersine, bu dizideki sùjeler ölmüş olması gereken şahsın adından söz etmişti. Sùjelerin üçü ya çok sevdikleri tarafından (dünyaya)

(**) Ben, bunlardan bir vakada işaret (damga) görebildim ama bilgilerine başvurduğumuz gözlemciler her üç vakada da ÖYD sonrasında böyle işaretler gördüklerini ifade etmişlerdi.*

geri gönderilmiş ya da dünyada geride bıraktıkları insanlar için duydukları sevgi ve sorumlulukla dünya yaşamına doğru kendiliklerinden bir çekilim hissetmişlerdi...

Öteki Özellikler

ÖYD'den çıkan bazı sùjelerin vücutlarının birtakım izler oluşmuştur. Onlar bu izleri, öteki boyutta karşılaştıkları durumların sonucu olarak yorumlamıştır. Orta Çağ'a ait bir vakada, ÖYD'den çıkan bir sùje (ki aynı zamanda bir azizdi) omuz ve çenesinde oluşan izleri, cehennem ateşinin izleri olduğu şeklinde yorumlamıştır.

Dokuz sùjeden üçü öteki boyutta vücutlarının damgalandığını ifade etmişlerdir. (*) Söz konusu işaretler Kuzey ve Güney Hindularınca farklı farklı yorumlanmışlardır: Kuzeydeki vakalarda bu işaretlerin sùje (dünyaya) geri dönmekte ısrar ettiği zaman, kendisinin bir el ya da herhangi bir cisimle aşağıya itildikleri zaman meydana geliyordu. Öte yandan Güney Hindistan'daki vakalarda ise, öteki boyuttan dünyaya geri gönderilen herkese söz konusu işaretlerden (damga) konuyordu. Bununla birlikte bu inanç bizim bulgularımızla doğrulanmamıştır. Psikolojik bakış açısına göre bu işaretler; deneyimin etkisiyle, kendi kendine telkin sonucunda sùjelerin kendileri tarafından meydana getirilebilir.

ÖYD sırasında (vücutu) suor olarak bulunduğu sırada (beden dışı bir deneyim-BDD olarak) vücutlarını görüp görmedikleri sorulan 11 sùje, böyle bir duruma tanık olmadıklarını belirtmişlerdir. Bununla birlikte daha eskiden yaptığımız Güney Hint vakalarıyla ilgili bir dizi araştırmada sadece bir tek sùje tarafından BDD rapor edilmişti.

ÖYD'den Sonra Ölüme Karşı Tutum

Vakaların hemen hemen çoğunda (%70), yaşadığı ÖYD'den dolayı, sùjenin ölüme karşı tutumunda bir değişiklik olmamıştır. İki sùje ölümden korkmaz hâle gelirken, bir tek sùje de ölümden (daha çok) korkmaya başlamıştır.

(Devam Edecek)

ORYANTALİZM, POSTMODERNİZM ve KÜRESELLİK

Yazar: Bryan S. TURNER
İncelemeyi yapan: Max PAYNE
Çeviren: Yasemin TOKATLI

Turner'ın sorunu, bir zamanların Hristiyanlık âlemi ile şimdinin İslâmî arasındaki kültürel perspektif çatışmasıdır: hepsi de, kitle iletişimi ve tüketicilik ile birleşmiş olan günümüz küresel toplumu bağlamında. Turner'ın kitabı ilginç ve iyi yazılmış. Bazı kışkırtıcı fikirler ileri sürüyor. İngiliz kültürünün biçimiyle ilgilenen birisi, İngiltere'nin neden kıta Avrupa modelinde bir aydınlar sınıfı geliştirmekte başarısızlığa uğradığı hakkında Turner'ın izahını okumalıdır. İngilizlerin bunu başaramadıklarından dolayı, okuyanların memnun olmalarına da sebep olabilir. Büyük bir saygıyla alıntıladiğı yazarlardan çoğunun aksine Turner, banal ve şüpheli varsayımları, bir meslekî terimler örtüsünün ardına saklamıyor, bunları, berrak İngilizcenin ışığına tutuyor. Bu, sosyolojinin pek de bilim olmadığını, daha çok toplumsal biçimde yıkıcı bir kült olduğunu düşünenlerin kanılarını onaylayabilir. Muhtemelen bu sonuç, kasıtlı değildir.

"Oryantalizm", Batının dinamik ilerleyişi ile Doğunun

durgunlaşmasını karşılaştıran bir ideoloji olarak tanımlanabilir. "Doğu", bu gezegenin büyük bir kısmını oluşturmaktadır ve bu biçimde tanımlanan Oryantalizm; postmodern Çin'in sofistike teknolojisi veya Japonya'nın hızlı ve parlak yükselişi ile pek ilgili olamaz. Ancak, ana odağı İslâm'dır. 10. yüzyılda Bağdat ve Kordoba entelektüel şehirler iken, Londra ve Paris, pis köylerdi. O zamandan başlayarak İslâm; anayurdu İngiliz, Fransız, Rus ve Hollanda imparatorlukları arasında paylaşılmasına dek, sürekliliği geriledi. İslâmın gerilemesinin Oryantalist tarafından yapılan izahı; İslâmın bir "sivil toplum" geliştirmede başarısız olmuş olmasıdır. İslâm, Tanrı'ya ve Tanrı'nın yeryüzündeki temsilcisi olan Halifeye tam itaat dinidir. İslâm devletinin politik parçalanmasına rağmen, itaat geleneği kaldı. İslâm içinde, birey ve yerel despotun kaprisi arasında hiçbir şey durmamaktadır. İslâm, mecburiyetleri empoze eder ama bireysel haklar sunmaz. Tüccarlar ve düşünürler yetişebilir, gelişebilir ama kapitalizm, organize bilim ve demokrasi yetişip gelişemez.

Son zamanlarda, "Oryantalizm" in, bir "kolonici"

ideoloji olduğu savunulmaktadır. Batılı üstünlük hislerine ve dolayısıyla, İslâm toplumlarını kendi yararları için işleten Batılıların ahlâkî doğruluklarına bahane oluşturmaktadır. Filistinli Edward Said gibi yazarlar, İslâmî yorumlayışımızı "dekolonize" etme zamanının geldiğini söylemektedir. Said'in görüşüne göre, İslâmın etiği, Marksist komünizmin vahşeti ve Batılı kapitalizmin hedonizmi karşısında bir Üstünlük önermektedir.

Turner'ın sorunu, Batılı üstünlük hislerini çözmeyi çokça istemesine rağmen, Said'in görüşünün, öbür türlü bir Oryantalizm olmasıdır - "Pöh! Benim toplumum seninkinden daha iyi". Belirtilmemiş bir itiraz da, bir şey varsa o da İslâmî etiğin, geleneksel Batılı değerlerden, politik olarak daha az doğru olduğu biçimindedir. Turner, ikileminden dışarı çıkacak bir yol bulamıyor ve eğer hakikat bir toplumun işlevi ise o zaman farklı toplumsal perspektifler arasında seçim yapmanın objektif bir yolu olmadığı çünkü tüm seçimlerin önyargılı olacağı gerçeğini kabul etmeye yaklaşıyor. "Kişi kültürel yuvasını ne kadar terk edebilirse, onu ve de dünyayı o kadar

yargılayabilir hâle gelir; gerçek vizyon için ruhsal bağımsızlık ve gerçek alicenaplık gerekir." diyor Said'in tam tersine.

Turner, bağımsızlık, kopuş ve alicenaplık yoluyla, bunu düşünmeden bile, kendi toplumsal şartlanışımızın sınırlamalarından yukarı çıkabileceğimiz olasılığını reddediyor. Onun çözümü, anında kitle iletişimi ve hızlı kitlesel taşımacılık yoluyla, gezegenin küreselleşmesi. İslâm da, diğer bütün kültürler gibi, küresel Postmodernist toplum içinde yutulacaktır. Turner, Postmodernizmi "...toplu tarz değişiminin gündelik hayata uzanması ve kitle

tüketici kültürlerinin, örneğin, yüksek ve alçak kültürler arasındaki ayrımları bulanıklaştırarak, kültürel sistemler üzerindeki etkisi" olarak tanımlar. Bir başka deyişle, bulvar gazeteleri, TV yarışmaları ve yumuşak porno video filmlerinin hükmetmesi değil mi?

Bu sonuçta, ironiler var. Turner, Marks'ı büyük miktarda alıntılıyor ve Marksist doktrin, toplumun mizacının, hakikati belirlediğini varsayıyor; hakikati arayışın, toplumun mizacını, anlayışımızı belirlediğini varsayan liberal doktrinin tam tersine, zaten bu Said'in nihayetinde varsaydığı şeydir.

Marks, toplumun kaçınılmaz ilerleyişinin, kapitalizmin yıkılışına ve özgür bir proletaryanın doğuşuna sebep olacağını savunuyordu. Turner, Marksizmi tepe taklak ediyor ve proleteryanın, uydu TV'lerin kapitalist sahiplerine kültürel biçimde köleliğini öngörüyor. Her iki durumda da varsayım; olmakta olanın kaçınılmaz olduğu ve ancak daha fazla olmaya devam edeceği. Ancak, sosyolojinin tahmin edici bir bilim olarak geçmişi; Turner'ın kehanetlerinin de Marks'inkilerden daha güvenilir olmayabileceği ümidini veriyor. ■

Kaynak: NETWORK dergisi, Bahar 1995 sayısı

● Ruhsal Aktüalite ●

GECE YARISI ZİYARETÇİSİ

EDMUND FITZGERALD isimli gemi, 10 Kasım 1975'te Superior gölünün doğusunda kötü bir fırtınada battı. Her şeyiyle kayıplara karıştı. 21 Mayıs 1976'ya kadar kesinlikle belirsiz olarak kaldı. Fakat 31 Ekim 1980 Halloween'da ben ve erkek arkadaşım Jerome Denner onu gördük. Duluth şehri Superior gölünün batı tarafındaki tepelere kurulmuştur. Halloween gecesi erkek arkadaşım manzarayı seyretmek için arabasını tepelere sürdü. Limanda madeni bir gemi gördük. Doklara paralel değildi. Değişik bir açıda duruyordu. Bütün Amerikan gemileri geceleri özel ışık patentine sa-

hiptirler, hiç biri taklit edilemez; özellikle battıktan sonra. Biz Edmund Fitzgerald'ı hatırladık. Bu genişlikte bir gemi limana girdiğinde köprü kalkmak zorundadır. Jerry daha sonra köprüdeki adamlar ile konuştu. Onlar Jerry'ye geminin, gelirken köprü'nün kaldırılması için sinyal verdiğini gördüklerini söylemişler. Onlar da geminin gerçekliğine inanıyor ve onaylıyorlardı. Gemi altlarından geçerken, gemiden gelen sesleri duyabilmişlerdi. Hayalet gemi ertesi gün iz bırakmadan kayboldu. ■

(FATE, Şubat 1988'den Çev: Kemal Kızılay)

META FM
105.6

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

Olaylar Arasında

New York Mahkemesi'nce BİR EVDEKİ TEKİNSİZLİK OLAYI KABUL EDİLDİ

21 TEMMUZ 1991 tarihli Sabah Gazetesi'nde ilginç bir haber vardı. ABD, New York Eyalet Mahkemesi, bundan böyle tekinsiz sayılabilecek evlerin satışından önce alıcı tarafın uyarılması şartını karara bağlamıştı. Üstelik, böyle bir evi bilmeyerek satın almış olan şahsa, ödediği paranın geri verilmesi de bu karar içinde yer alıyordu.

Haber çok önemliydi. Çok ciddi bir mahkeme, bazılarının "Yok canım, olur mu böyle şey!" diyerek dudak bükebileceği, ama aslında tam anlamıyla reel bir olguyu kararına dayanak yapmıştı. Dolayısıyla böyle bir şey "Bilimsel(!) değildir." diyerek gerçek bilimsellikten uzaklaşacakların burnuna bu kararı uzatmak kâfidir.

Haber, "Ruh dolu ev davası" başlığıyla veriliyordu. Önce, Ruh yerine, Bedensiz Varlık terimini kullanmak daha doğru olacaktı. Nitekim bugün Spatyom'un başka bir yerde olmayıp, daha süptil bir mekân olarak, birer Bedenli Varlık olan bizlerin bulunduğu yerde olduğu, bu mekândaki varlıkları çoğumuz görmediğimizden ötürü bedensiz diye nitelendirdiğimiz bilinmektedir. Yani çevremiz bu varlıklarla doludur. Kendimizi yalnız zannederiz ama kalabalığın içindeyizdir, bunu bilemeyiz.

Öte yandan, yine tebliğler kanalıyla öğrenmiş bulunuyoruz ki, Ruh'un etkisi dışında bir mekân tasavvur etmek, eksiktir, aldanmadır. Çünkü maddenin var olmakta devam etmesini sağlayan güç, yine bu güçtür.

Varlık, bizim temasta olduğumuz katlıktaki veya frekanstaki maddeyle temasını kesince, Spatyom dediğimiz mekânla etkileşmesini sürdürür. Ancak bu geçiş bazen uzar ve varlığın çeşitli sebeplerle maddeye olan aşırı bağlılığından ötürü, bizim boyutumuzda bazı

olgulara neden olur. Örneğin, adamcağız biriktirmiş olduğu pullarına o kadar düşkündür ki, onların çevresinden bir türlü ayrılamaz. Gece yarısı dedesinin pullarına bir göz atmak isteyen mirasçı, hele biraz da duyarlı biriye, odada birilerini hissedebilir. Habere ve davaya konu olan olay bu türdendir.

Bazen de özellikle cinayet ve intihar gibi anî geçişler esnasında varlık o mekânın süptil atmosferinde bir düşünce formu bırakır. Kendi çoktan geçip gider, yoluna devam eder ama o düşünce formu, orada âdeta bir robot gibi, otomatik tarzda varlığını sürdürür. Meselâ bomboş gözlerle bakar, "Eyvah!" der, döner. Bu mütemadiyen tekrarlanır. Çevredekilerin çeşitli etkileriyle de beslenir, kalır.

Tekinsiz ev vakalarının bir şekli de, orada genellikle kendi medyomluk yeteneğinin farkında olmayan birinin, bir fizik medyomun sebep olduğu hadiselerdir. Kapılar açılır, kapanır, pencereler taşlanır... Ev halkı dehşet içindedir ve bütün bunlar oluyorken, meselâ bir küçücük çocukcağız o esnada uyukluyoruz. Aslında transtadır ve bütün bunlar telekineti hadisesinden başka bir şey değildir.

Yukarıda açıklanan ilk iki tür tekinsiz eve giren hassas kimseler genellikle oradaki olağan dışı atmosferin farkına varırlar. Ürpelerirler, itilme veya çekilme, soğuk, sıcak hava akımı, vizyon ve/veya sesler algırlarlar.

Habere konu olan ev 650 bin dolara satılmış. Büyük para!... Mahkeme bu paranın iadesini kararlaştırıyor. Sebep, iç savaş esnasında Spatyom'a geçip dünyadan tam kopmamış iki varlık. Bu varlıklar, önemli bir işlevi yerine getiriyor... Kendileri farkına varsın varmasın, bedensiz varlıkların da dava konusu olabilecek kadar reel olduklarını tüm dünyaya gösteriyorlar. ■

Sembollerin Dili

Hazırlayanlar: Alin ASLAN, Selman GERÇEKSEVER

(Geçen Sayıdan Devam)

ATMOSFERİK GÖKYÜZÜ, genel olarak bir kubbe şeklinde ele alınmıştır. Galyalıların, gökyüzünün, tepelerine düşmesi korkusu da bu şekilde açıklanabilir.

Yazılı tarih döneminde (M.S. 1000'de) Meksikalılar dokuz göğe inanmışlardır. Bu inançları, piramitlerini dokuz katlı inşa etmelerinde etkili olmuştur. Ayrıca, aşağı doğru dokuz katlı bir dünyaya da inanırlar.

Aztekler bu katlarla ilgili kozmolojiyi "katmanlar sistemi"ne dönüştürerek, 13 gökyüzü katmanı ortaya koymuşlardır. Kızılderili kabilesi olan Algonquinler'de her birinde bir manitunun oturduğu 12 gökyüzü anlayışı vardır. Onikincisinde yaratıcı, yüce güç Büyük Manitu oturur. Azteklerin 13 katlı gökyüzü ise (Historia de los Mexicanospor sus pinturas'da belirttiği şekliyle) şu özelliklere sahiptir:

1. Yıldızlar ülkesi,

2. İskelet görünüşlü ve güneş öldüğünde dünyanın üzerini saracak olan şeytanlar ülkesi Tzitzimime,

3. Göklerin 400 koruyucusunun ülkesi,

4. Dünyaya inen kuşların ülkesi (kuşkusuz bunlar seçilmiş olan ruhlardır),

5. Ateş Yılanların Ülkesi, meteorlar ve kuyruklu yıldızlar,

6. Dört rüzgâr ülkesi,

7. Toz ülkesi,

8. Tanrıların ülkesi.

9'dan 13'e kadar olanlarda büyük tanrılar oturur. Güneş 12'de bulunur. 10.'da karanlık güçler, sonuncu ve 13.'de de "ilk kutsal çift" oturur. Burası ayrıca, çocukların geldiği ve ölü doğan çocukların döndüğü ülkedir. Orada bir "süt ağacı" vardır.

Babbara'larda 7 gökyüzü sıralanır. İlk

gökyüzü bulanıktır. İkincisi taze ve yarı arınmış durumdadır. Burası insan ve hayvan ruhlarının ülkesidir. Üçüncü kara gökyüzü, insanlarla Tanrılar arasında geçişi sağlayan yüce varlıkların geçiş yeridir. Dördüncü gökyüzü, ilk üçünün aynasıdır. Suyun ve hareketin efendisi olan, şu andaki dünyanın düzeninden sorumlu olan Demiurgos Faro orada muhasebe yapar: Oradan, yaratıklarının hareket ve fiillerini izler. Beşinci gökyüzü kırmızıdır. Bu, kutsal adaletin göğüdür. Burada Faro, yasaklara karşı gelen insanlar hakkında hüküm verir. Burası aynı zamanda savaş ve çatışmaların katmanıdır. Orası aynı zamanda kan, ateş, sıcak ve zararlı rüzgârların yeridir. Bambaralar ona adak sunarlar. Beşinci gökyüzü kuraklığın ülkesidir ve suların akışını engellemeye çalışan cinler de buradadır. Altıncı gökyüzü uykuyla ilgili olup, dünya surları orada korunur. İnsan ruhlarıyla cinler, Tanrı Faro'nun buyruklarını alabilmek için oraya arınmaya giderler. Yedinci gökyüzü Tanrı Faro'nun krallığıdır. Aynı zamanda, dünyaya gönderdiği arındırıcı rahmetin kaynağıdır. Ural-Altay halklarında gökyüzü; bazen 7, bazen 9 gök olarak kabul edilmektedir. Bu çeşitli gök katmanları, Şamanlarda "kazık"a açılan kertiklerle ifade edilmiştir. Şamanları, (trans hâlinde) yükselişlerini ifade etmek için "kayın ağacı" simgesini kullanmışlardır.

Bazı yörelerde 12, 16, hatta 17 gök katmanından söz edilir. Bu göksel düzenlemede kutup yıldızı özel bir rol oynamaktadır. Anokhin'e göre, "Kutup Yıldızı Şamanın yükselişinde 5. engeli oluşturur ki bu da 5. gökyüzüdür."

Borgoraz'a göre, "Tchoukcheler, bir dünyadan ötekine geçilen gökyüzündeki deli-

Kaynak: DICTIONARIE DES SYMBOLES, Jean Chevalier, Alain Gheerbrant

ğın Kutup Yıldızı'nın yakınında... olduğunu söyler. Tüm dünyalar Kutup Yıldızı'nın yakınındaki açıklıklarla birbirine bağlıdır. Şamanlar ve ruhlar bu açıklıklardan, bir dünyadan ötesine geçmede yararlanırlar. Birçok efsane kahramanını "**kartal**" veya "**fırtınalar kuşu**" üzerinde atlarla aynı şekilde buradan geçebilir.

Altay Tatarları ve Teleutlar, Ay'ı altıncı göğe yerleştirmişlerdi. Güneş ise yedinci gökte yer alır. Aynı halklar 3. göğün, "**aşkın mutluluğa ermiş olanların cenneti**" olduğunu kabul ederler. İnsanla Tanrı arasında aracı olan ve insanların koruyucusu kutsal Tufan Prensi Jajyk Han'ın yeri de burasıdır. Benzer şekilde Jajyk Han'ın dünyaya gönderdiği yeni doğacak çocukların ruhları da buradan (3. katmandan) gelir.

H A Ç

İlk çağlardan beri Mısır, Çin ve Girit'te kabul edilmiş önemli sembollerden biriydi. İsa'dan önce 15. yy'a ait mermerden yapılmış bir haç Girit Adası'nda bulunmuştur. Çok eski zamanlardan beri ve değişik kültürlerde olmak üzere, "**merkez**", "**daire**", "**kare**", "**haç**" hem birbirleriyle bağlantılı olarak, hem de biri ötekini tamamlar şekilde değişik müteal anlamlar içinde yorumlanmışlardır. Bunlardan "**haç**" sembolü, çoğunlukla öteki üçü arasındaki ilişkiyi ortaya çıkarmak bakımından ayrı bir öneme sahiptir. Bazen dört parçaya bölüdüğü bir dairenin içinde bulunur, bazen de uçları dört doğru ile birleştirildiğinde kareyi ve üçgeni ortaya çıkarır. (*)

Haç, incelenmesi en karmaşık, zengin ve evrensel bir sembolizme ulaştırır insanı... Örneğin, kare gibi, haç da dünyayı simgeler. Ayrıca, onun girişim noktalarını da ortaya koyar. "**Dört**"ün sembolizmi genellikle haça bağlanır. Bu bağlantı, özellikle "dört"ün ve karenin içinde birbiriyle olan ilişkilerinden dolaydır. Sembollerin en tamamlayıcısı olup, insanın varoluşunun değişik düzeylerdeki tüm yön sembollerinin de temelini oluşturur.

İnsanın bütünsel konumunu gerekli kılan üçlü uyum, haçın sembolizmiyle ilgilidir. Söz konusu konum, haçın iki ekseninin kesişmesiyle oluşur. Bunlar, hayat, zaman ve fizik enerjilerinin kesişmesiyle ortaya çıkan insanın dünyadaki konumudur.

Haç simgesinin birçok anlamı vardır. Birçok değişik kültürlerde varyasyonları ve çeşitlendirmeleri bulunur: Çin'deki sembolizmi bizi, karenin ve haçın aralarındaki merkezî ilişkiden ayrı olarak düşünmeye zorlar. Karenin merkezi, haçınkiyle çakışır. Orası "**hayal edilebilen**"in ortak noktasıdır. Bu durumla ilgili olarak, haçın "**sentez**" ve "**ölüm**" işlevleri de vardır. Haçta, gökyüzü (sema) ve yeryüzü birleşir. O aynı zamanda, zaman ve mekânın da birleşme yeridir. Kendi içinde bir bütün olan kozmosu "**merkez**"e bağlayan iletişimin ana kolonudur. Tüm sembollerin en evrenseli, en bütünlüycisidir. Aynı zamanda haç, ara plânların, sürekli yaratılma noktalarının ve yerle göğün iletişiminin simgesidir.

Tapınaklar gibi, haç da kutsal alanları belirler ve organize eder. Onun etkisi, hem merkezden dışa doğru hem de dıştan merkeze doğru (yayıma ve birleşme şeklinde) olmuştur. "**Merkez**"in gizemi burada da ortaya çıkar.

Haçın göğe yükselişle ilgili bir yorumu da bulunmaktadır: Bir Orta Çağ Alman anekdotunda sözü edilen bir "**ağaç**"ın kökleri cehennemde, uç dalları semadadır ve tüm dünyayı dallarıyla sarmıştır, ki bu ağaç da özellikle haçı simgelemektedir.

Doğu efsanelerinde haç, ruhların Tanrı'ya yükseldikleri "**köprü**" ya da "**merdiven**" olarak yorumlanır. Bazı çeşitlendirmelerinde haçın tahtası yedi parçadan oluşmuştur ki, bu da "**Yedi Gök**"ün simgesidir.

Batılı Hristiyan geleneği, haçın yorumuna "**kurtarıcının kurtuluşunu ve sabrını**" da katma suretiyle onu zenginleştirmiştir. O aynı zamanda İsa'yı da simgeler. Böyle bir yaklaşımla, haçın sadece İsa'nın değil, insanlığın da simgesi olduğu ortaya konulmak istenmiştir.

(Devam Edecek)

Bilyay Vakfı olarak sizlere bu bildiriye sunmaktan maksadımız, insanlığın "bilgi çağında" nerelerde bulunduğunu, değişimin nasıl olduğunu, kendimizle ne yapacağımızı ve amacımızın tam olarak ne olması gerektiğini değişik bir görüş açısından incelemek içindir. Sn. V. Havel'in bu konuşmasında bütün insanlığı ilgilendiren fikir ve düşünceleri sizlerle paylaşmak istedik. Sorumluluk taşıyan, vicdanı gelişmiş ve düşünen insanlardan biri olarak Sn. V. Havel'e küresel insanlığın oluşmasında gösterdiği dikkat ve duyarlığa teşekkür ederiz.

KENDİ KENDİNİ AŞMAK

*Çek Cumhuriyeti Devlet Başkanı Vaclav Havel'in,
4 Temmuz Amerika'nın Bağımsızlık Günü'nde,
Philadelphia'da yaptığı konuşma*

Bayanlar ve Baylar,

Beni Philadelphia Bağımsızlık Madalyası ile şerefliendirdiğiniz bu tarihi binanın önünde, bu fırsatı kendi görüşlerimi açıklamak için değerlendireceğim. Dolayısıyla, düşüncelerimi dünyanın bugünkü durumuna ve dünyanın önünde serilen manzaraya döndürmek isterim. Aynı zamanda şahsen en azından bunun kadar zorlu bulduğum bir şey daha yapma kararı verdim: Size İngilizce sesleneceğim. Beni anlayacağınızı umuyorum.

Eğer modern çağ Amerika'nın keşfi ile başladı ise, bu çağın yine Amerika'da bittiğini iddia eden düşünürler vardır. Bunun 1969 yılında, Amerika Ay'a ilk insanı gönderdiğinde meydana geldiği söyleniyor. O tarihî andan itibaren, diyorlar, insanlığın hayatında yeni bir çağın başlangıcı belirlenebilir.

Sanırım, modern çağın sona erdiği önermek için çok iyi sebepler vardır. Bugün, birçok şey bir geçiş dönemi geçiriyor olduğumuzu işaret ediyor; bir şey gidiyor ve başka bir şey sancılı biçimde doğuyor. Sanki bir şeyler kendi kendisini ufaltıyor, çürütüyor ve tüketiyor ve hâlâ belirsiz olan başka bir şey, yıkıntılardan yükseliyor.

Değerlerin temelden değişiklik geçirdiği tarih dönemleri, şüphesiz daha önce de görülmüştür. Bu, yıkıntılardan Orta Çağların klâsik

dünyasının derece derece doğduğu Helenist dönemde de olmuştu, modern çağa yol açan Rönesans esnasında da. Böylesi geçiş dönemlerinin en belirgin özellikleri; kültürlerin karışması ve harmanlanmasıdır ve de entelektüel ve ruhsal dünyaların çoğulluğu veya paralellığıdır. Bunlar, bütün tutarlı değer sistemlerinin çöktüğü, zaman ve mekân olarak birbirinden uzak kültürlerin keşfedildiği veya yeniden keşfedildiği dönemlerdir. Bunlar, otorite veya bütünlüşme ile bildirmekten ziyade bir alıntı yapma, taklit etme ve yoğunlaştırma eğiliminin var olduğu dönemlerdir. Birçok farklı ögenin karşılaşmasından veya karşılıklı kesişmesinden, yavaş yavaş bir yeni mânâ doğar.

Bugün, bu zihin hâline veya insan dünyasının hâline post-modernizm deniyor. Benim için, bu hâlin bir sembolü; bir deveye binmiş ve sarındığı geleneksel kıyafetinin altında kot pantolonu, elinde transistörlü bir radyo ve devesinin arkasında bir Coca Cola reklâmı olan bir Bedevîdir. Bununla alay etmiyorum, Batı'nın ticarî yayılmasının yabancı kültürleri yok ettiğini söyleyip entelektüel gözyaşları da dökümlüyorum. Ben bunu daha çok, bu çok-kültürlü çağın tipik bir ifadesi, yer almakta olan kültürler alışımının bir işareti olarak görüyorum. **Bunu, bir şeylerin olduğunun, bir şeyin doğduğunun, bir çağın diğerinin yerini aldığı, her şeyin**

mümkün olduğu bir safhada olduğumuzun kanıtı olarak görüyorum. Evet, her şey mümkündür çünkü uygarlığımız kendi birleşik stiline, kendi ruhuna, kendi estetiğine sahip değildir.

Bu ise, modern dünya kavramının temeli olan bilimin bunalımı veya dönüşümü ile ilişkilidir.

Nesnel gerçekliğe olan koşulsuz imanı ile bu bilimin başdöndürücü gelişimi ve bu bilimin genel ve akıl yürütmeye bilinebilen kanunlara tamamen bağımlı olması, modern teknolojik uygarlığın doğumuna yol açtı. Bu, insan ırkının tarihinde bütün küreyi çevreleyen ve bütün insan toplumlarını, hepsini müşterek bir küresel kadere boyun eğdirip birbirlerine bağlayan ilk uygarlıktır. İnsanın, ilk kez, Dünya'yı kendi gözleriyle uzaydan, yani gökyüzündeki başka bir yıldız gibi görmesini sağlayan bu bilimdir.

Ancak, aynı zamanda modern bilimin dünyayla ilgili olarak koruduğu ve şekillendirdiği ilişki artık potansiyelini tüketmiş benzerdir. Gariptir ama gittikçe artan bir açıklıkla görülmektedir ki bu ilişkide bir şeyler eksiktir. Realitenin hakikî yapısı ile doğal insan deneyimini bağlamakta başarısız olmaktadır. Bilim artık bir bütünlük ve anlam kaynağından ziyade bir çözülme ve şüphe kaynağıdır. Üret-

tiği şey bir şizofreni hâline tırmanmaktadır: Bir gözlemci olarak insan, bir varlık olarak kendisinden tamamen yabancılaştırmış hâle gelmektedir. Klâsik modern bilim sadece şeylerin yüzeyini, realitenin tek bir boyutunu tarif etmiştir. Ve bilim, buna tek boyut, realitenin özünü ta kendisi olarak gittikçe daha dogmatik biçimde davrandıkça, gittikçe daha yanlış yönlendirici hâle gelmiştir. Örneğin bugün, evren hakkında atalarımızın bildiklerinden ölçülemeyecek biçimde fazlasını bilebiliriz ama yine de, gittikçe artan biçimde görülmektedir ki onlar, evren hakkında bizim bildiğimizden, bizden kaçan çok daha esaslı bir şeyi bilmekte gibiydiler. Aynı şey, bizlerin gerçek doğası için de geçerlidir. Organlarımız ve işlevleri, içsel yapıları ve içlerinde yer alan biyokimyasal reaksiyonlar daha ayrıntılı biçimde açıklandıkça, bunların birlikte yarattıkları ve bizim kendimize özgü "ben"imiz olarak deneyimlediğimiz sistemin amacı ve mânâsı olan ruhu kavramakta daha başarısız oluyor gibiyiz.

Ve böylece kendimizi bir paradoksal durumda buluyoruz. Bu dünya üstündeki fiziksel mevcudiyetimizi birçok önemli biçimde kolaylaştıran modern uygarlığın bütün başarılarından yararlanıyoruz. Ancak kendimizle ne yapı-

çağımızı, nereye döneceğimizi tam olarak bilemiyoruz. Deneyimlerimizin dünyası kaotik, bağlantısız, kafa karıştırıcı görünüyor. Uzmanlar nesnel dünyadaki her türlü şeyi bize açıklayabilirler ama biz kendi hayatlarımızı gittikçe daha az anlamaktayız. Kısacası, bizler, her şeyin mümkün olduğu ve neredeyse hiçbir şeyin belirli olmadığı post-modern dünyada yaşıyoruz.

Bu durumun, toplumsal ve politik sonuçları vardır. Hepimizin ait olduğu tek gezegen uygarlığı, bizi küresel mücadelelerle karşı karşıya getirmektedir. Onların karşısında elimizden bir şey gelmezsiniz duruyoruz, çünkü uygarlığımız aslında sadece hayatlarımızın yüzeyinde küreselleşmiştir. Ama içsel benimiz kendisine ait bir hayat sürmeye devam eder. Ve rasyonel bilgi çağı, insan varlığının temel sorularına daha az cevaplar sağladıkça, gittikçe daha derinden görülmektedir ki, insanlar, kabilelerinin eski belirli bilgilerine yapışmaktadırlar. Bu yüzden, çağdaş uygarlık tarafından gittikçe artan biçimde biraraya getirilen bireysel kültürler, yeni bir telâş ile kendi içsel otonomilerini ve diğerleri ile içsel farklılıklarını gerçekleştiriyorlar. Kültürel çatışmalar artıyor ve bu çatışmalar, anlaşılır biçimde, tarih içindeki bir başka zamanda olduklarından çok daha tehlikelidirler. Rasyonalizm çağının sona erişti katastrofik olmuştur: Sıklıkla aynı tedarikçilerden alınan aynı süper modern silâhlarla donanmış ve televizyon kameraları tarafından izlenen, çeşitli kabile kült'lerinin üyeleri birbirleriyle savaştadır. Gündüz olunca istatistiklerle çalışırız; gece olunca astrologlara danışır ve kendimizi vampirler hakkındaki korku romanlarıyla korkuturuz. Rasyonel ve ruhsal, dışsal ve içsel, nesnel ve öznel, teknik ve ahlâk, evrensel ve özgün arasındaki uçurum sürekli biçimde derinleşmektedir.

Politikacılar, küresel ve aynı zamanda açık biçimde çok-kültürlü bir uygarlığın hayatta kalışını; genel olarak saygı gören barış dolu birarada varoluş mekanizmalarının nasıl kurulacağını ve bunların hangi ilkeler takımının üstünde yapılandırılacağını temin edecek anahtar bulma sorunu ile uğraşmakta haklıdırlar.

Bu sorular, yirminci yüzyılın ikinci yarısındaki en iki siyasî olay tarafından bilhassa acil biçimde vurgulanmışlardır: sömürge hegemonyasının çöküşü ve komünizmin yıkılışı.

Geçmiş yılların yapay dünya düzeni çökmüştür ve yeni bir düzen henüz ortaya çıkmamıştır. O zaman bu yüzyılın son yıllarındaki en önemli siyasî görev; tek bir karşılıklı-bağlantılı uygarlık içindeki çeşitli kültürler, insanlar, ırklar ve dinsel çevreler arasında yeni bir birlikte mevcut olma modeli yaratmaktır. Bu görev her şeyden de acildir çünkü çağdaş insanlığın karşısında duran tek-boyutlu uygarlık gelişiminin beraberinde getirdiği diğer tehditler gittikçe daha ciddileşmektedir.

Birçokları bu görevin, teknik vasıtalarla başarılabilmesine inanmaktadır. Yani bunun; yeni örgütsel, siyasî ve diplomatik araçların icadıyla başarılabilmesine inanıyorlar. Tabii, günümüzün çok-kültürlü çağına uygun örgütsel yapılar icat etmenin gerekliliği çok açıktır. Ama böylesi çabalar, daha derin bir şeylerden, genel olarak sahip çıkılan değerlerden kaynaklanmadıkları takdirde başarısızlığa mahkûmdurlar.

Bu da iyi bilinmektedir. Yeni bir dünya düzeni için en doğal kaynağı ararken, genellikle modern adaletin geleneksel temeli ve modern çağın büyük bir başarısı olan bir alana bakarız: ilk kez bu binada deklare edilen -birçok şey arasında- birtakım değerlere. Özgün insan varlığı, onun özgürlükleri, yadsınamaz hakları ve bütün gücün insanlardan geldiği ilkesinden söz ediyorum. Kısacası, modern demokrasinin temel fikirlerinden söz ediyorum.

Söyleyeceklerim, kulağa kışkırtıcı gibi gelebilir ama bu fikirlerin bile yeterli olmadığını, çok daha ileriye ve derine gitmemiz gerektiğini, gittikçe daha çok kuvvetle hissetmekteyim. Mesele şu ki, bu fikirlerin önerdikleri çözüm hâlâ moderndir, Aydınlanma'nın ikliminden, insan ve de insanın son iki yüz yıldır Avro-Amerikan kürenin karakteristiği olan bir dünya ile olan ilişkisine ait bir görüşten türemiştir. Ancak bugün, klâsik biçimde modern çözümlerin tatmin edici cevaplar veremediği farklı bir yerde ve farklı bir durumdayız. Ne de olsa, Yaradan tarafından insana ihsan edilen yadsınamaz insan hakları ilkesinin ta kendisi; insanın -doğayı ve dünyayı bilmeye muktedir bir varlık olarak- yaradılışın zirvesi ve

dünyanın hâkimi olduğuna dair tipik modern düşünüşten kaynaklanmıştır. Bu modern insan-merkezilik kaçınılmaz biçimde, insana yadsınmaz haklarını bağışladığı söylenen Yaradan'ın, dünyadan yavaş yavaş kaybolmaya başladığı anlamına geliyordu: Modern bilimin kavrayışının o kadar uzağındaydı ki, yavaş yavaş, doğrudan bir şahsî hayal küresine olmasa da bir tür şahsiliğe doğru itildi, yani toplumsal yükümlülükler artık uygulanmadığı bir yere. İnsanın kendisinden daha yüksek bir otoritenin varlığı, insanî ilhamların yoluna çıkmaya başlayıverdi.

İnsan hakları ve özgürlükler; anlamlı bir dünya düzeninin bütünleşmiş bir parçası olmalıdır. Yine de ben bunun, şu ana kadar olandan çok daha farklı bir yere ve farklı bir biçimde bağlanması gerektiğini düşünüyorum. Eğer bu, dünyanın yarısının dalga geçtiği bir slogandan fazlası olacak ise, gitmekte olan çağın dilinde ifade edilemez ve de dünya ile sırf bilimsel biçimde kurulmuş bir ilişkide, imanın geri çekilmekte olan sularının üstünde yüzen köpük de olamaz.

Paradoksal biçimde, bu kayıp bütünlüğün yenilenmesinin ilhamı bir kez daha bilimde bulunabilir. Yeni olan bir bilimde, post-modern diyelim, kendi sınırlarını açacak bir biçimde fikirler üreten bir bilimde. İki örnek vereceğim.

İlki Antropik Kozmolojik İlke'dir. Ortaya koyanlar ve taraftarları, evrenin, evrimi için sayısız olası rotadan **sadece hayatın ortaya çıkmasını sağlayan yolu tuttuğunu işaret etmektedirler.** Yine de bu, evrenin hedefinin; bir gün kendisini bizim gözlerimizden görmek olduğunun kanıtı değildir. Ama bu mesele başka türlü nasıl izah edilebilir?

Zannederseniz Antropik Kozmoloji İlkesi bizi, belki de insanlığın kendisi kadar eski bir ilkeye getiriyor. Bu da, **bizim rastgele ortaya çıkmış, evrenin uçsuz bucaksız derinliklerinde dönüp duran küçücük bir partikülün mikroskopik kaprisi olan kural dışı bir şey olmadığımızdır.** Aksine, tüm evrene esrarengiz bir şekilde bağlıyız. Onun içine yansıtılmıyız, tıpkı tüm evrenin de bizim içimize yansımış olduğu gibi.

Daha son zamanlara kadar, uzayda dönüp duran semavî bir beden (uzaysal obje) üzerinde mutsuz bir "küf" parçası gibi görünürdük ve böyle bir "küf"ün başka hiçbir yerde olmadığı zannedilirdi. Bu, klâsik bilimin açıklayabileceği bir şeydi. Tüm evrene derin bir şekilde bağlan-dığımız gerçeği ortaya çıkmaya başladığı an; bilim, kendi gücünün son sınırlarına ulaşıyor. Çünkü o, evrensel yasaların araştırılması üzerine kurulmuştur, tekillikle yani kendi türündeki teklikle uğraşamaz. Evren tek bir olgu, tek bir öykü ve biz şimdiye kadar bu öykünün biricik noktası durumundayız. Fakat biricik olan olgular ve öyküler şiirin konusudur, bilimin değil. Antropik Kozmoloji İlkesinde yapılan bir formülasyonla; bilim, kendisini formülle öykü arasındaki sınırdaki (mitolojiyle bilim arasında bir yerde) bulmuştur. Bununla birlikte bilim, bu formülasyon içinde, tuhaf bir şekilde, dolaşık bir yoldan insana geri dönmüştür ve ona kayıp bütünselliğini sunmaktadır. Bir kez daha onu kozmosa bağlayarak bunu yapıyor.

İkinci örnek **Gaia Hipotezidir.** Bu teori; belki de bütün dinlerde Dünya Ana'nın arşetipi olarak tanınabilecek eski bir tanrıça olan Gaia'nın adını alan canlı bir gezegeni, bir tür mega-organizmayı, tek bir sistemi oluşturan Dünya'nın yüzeyinin organik ve inorganik kısımları arasındaki karşılıklı etkileşimlerin yoğun ağının kanıtlarını bir araya getirir. Gaia Hipotezine göre bizler, daha büyük bir bütünün parçalarıyızdır. Kaderimiz, sadece kendimiz için yaptığımız şeye değil, aynı zamanda bir bütün olan Gaia için yaptıklarımıza da bağlıdır. Eğer onu tehlikeye atacak olursak, çok daha yüksek değerde bir şeyin, yani hayatın kendisi için bizden vazgeçebilir.

Antropik İlkeyi ve Gaia Hipotezini bu kadar ilham verici yapan nedir? Tek bir şey: Her ikisi de bize, modern dilde, uzun zamandır şüphelendiğimiz şeyi, unutulmuş mitlerimize yüklediğimiz ve belki de arşetiplerimiz olarak içimizde hep kuvve hâlinde durmuş olanı hatırlatmaktadır. Yani **varlığımızın farkındalığının Dünya'ya ve evrene bağlı olduğunu; ne burada yalnız ne de burada sadece kendimiz için olduğumuzun farkındalığını; onlara karşı küfre saptılmaması tavsiye edilen daha yüksek, gizemli varlıkların bütünleşmiş bir parçası olduğumuz**

farkındalığını. Bu unutulmuş farkındalık; bütün dinlerde şifrelenmiştir. Bütün kültürler, bunu çeşitli biçimlerde beklemişlerdir. Bu, insanın kendisini, dünyadaki yerini ve en sonunda böylesi bir dünyayı anlayışının temelini oluşturan şeylerden birisidir.

Bir filozof bir zamanlar, "Şimdi bizi Tanrı'dan başkası kurtaramaz." demişti. Evet, bugünün insanının yegâne gerçek umudu; bizim dünyaya ve aynı zamanda kozmosa kök saldıığımızdan emin olma durumumuzu yeniden gözden geçirmektedir. Uluslararası forumlardaki politikacılar belki binlerce kez; yeni dünya düzeninin temelini insan haklarına evrensel saygı olduğunu yinelemiş olabilirler. Fakat bu zorunluluk; "varlığın kerameti"ne saygıdan, evrenin kerametini saygıdan, doğanın kerametini saygıdan kaynaklanmadıkça bir anlam ifade etmeyecektir. Sadece; yaradılışın ve evrensel düzenin otoritesini kabul eden, söz konusu beşerî hakkı yaradılışın bir kısmı olarak önemseyen ve kendisini de yaradılışın içinde bir katılımcı olarak gören bir insan, kendisini de, komşularını da, onların haklarını da gerçekten değerlendirebilir.

Mantık gereği, bugünün çok-kültürlü dünyasında, birarada mevcut olmaya, barış içinde birarada mevcut olmaya ve yaratıcı işbirliğine giden gerçekten güvenilir yol; bütün kültürlerin kökünde olan şeyden ve insan kalbinde ve zihninde; politik fikirlerden, kabullerden, antipati ve sempatlardan gayrı, sonsuz biçimde derinlerde yatan şeyden başlamalıdır: Kökü, kendi kendini aşmada olmalıdır. Bize yakın olanlara, yabancılara, insan topluluğuna, bütün canlı yaratıklara, doğaya, evrene uzanan bir el olan aşkınlık; gizemli biçimde bağlantıda olduğumuz ve bizlerle birlikte tek bir dünyayı oluşturdukları için bizden olmayanla da, anlamadığımızla da, zaman ve mekânda bizden uzak görünenle de uyumda olmaya dair derin ve coşkuyla deneyimlenen bir ihtiyaç olan aşkınlık. Aşkınlık; yok oluşun tek alternatifidir.

İki yüz yıl önce bu binada benimlenen Bağımsızlık Bildirisi; Yaradan'ın insana özgürlük hakkını verdiğini belirtir. Öyle görüyor ki insan bu özgürlüğü ancak onu kendisine bağışlayanı unutmadığı takdirde gerçekleştirecektir.

İlginize teşekkür ederim. ■

**Kaynak: World Goodwill
Occasional Paper, Eylül 1994
Çeviren: Yasemin TOKATLI**

ANKARALI OKUYUCULARIMIZIN DİKKATİNE

Ankara'da Ruh ve Madde Yayınları'nın tümünü bulabileceğiniz adresler:

1. Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No:72/7 06340
Tel: 229 54 46 • Fax: 325 60 42
2. Yeni Galeri Kültür Yayınevi, Selanik Cad. No:8/32 Kızılay • Tel: 433 01 84
3. İmge Kitabevi, Konur Sok. No:43/A Kızılay • Tel: 417 01 37
4. Dost Kitabevi, Konur Sok. No:4 Kızılay • Tel: 432 48 68

İZMİRLİ OKUYUCULARIMIZIN DİKKATİNE

İzmir'de Ruh ve Madde Yayınları'nın tümünü bulabileceğiniz adresler:

1. İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7 K:2 Alsancak
Tel: 464 00 17 • Fax: 422 72 12
2. Arda Basın Yayın Ltd.Şti., 857. Sok. No:6/B Konak • Tel: 484 26 23
3. Ayrıntı Kitabevi, Alsancak • Tel: 421 10 76 / Karşıyaka • Tel: 368 42 16
4. Baklan Kitabevi, Üçkuyular • Tel: 246 01 09 / Narlıdere • Tel: 238 82 89
5. Kültür Kitap Sarayı, Konak • Tel: 445 37 65
6. Kabile Kitabevi, Konak • Tel: 483 32 99
7. Mephisto, Alsancak • Tel: 464 49 57
8. Tepekule Kitaplığı, Konak • Tel: 441 39 55
9. Yavuz Kitabevi, Konak • Tel: 425 64 60

KENDİNİ TANIMA AÇISINDAN ÖĞRETİLERİN ÖNEMİ

* Nurgül COŞKUN - Hülya UZUNER *

1) Tek bir ilâhın olacak ; 2) Puta tapmayacaksın; 3) Öldürmeyeceksin; 4) Aldatmayacaksın; 5) Çalmayacaksın; 6) Yalan söylemeyeceksin vs. şeklinde. Bu yasaklara ek olarak yükümlülükler konmuştur: Oruç tutacaksın, komşunu seveceksin, zekât vereceksin, kin tutmayacaksın, ibadet edeceksin vs. şeklinde. Bir de, bu emir ve yükümlülüklerin nasıl yerine getirileceği tarif edilmiştir. Bilinen bir örnek olduğu için orucu ele alalım:

Orucu bozan şeylerin neler olduğu belirtilmiştir; bedensel olarak, zihinsel olarak, duygusal olarak. Sadece belirtilmiş süre içinde yememe içmeme değil; küfür, yalan, içinden başka birine bir kötülük yapma isteği geçmesi de orucu bozan nedenler olarak sayılır. (Tarikatlar ve mezhepler de bu emir ve yükümlülüklerin yaşama geçirilmesindeki yorumlardan türemişlerdir.)

Dinler, koydukları emirlerin uygulanmaması hâlinde insanların nasıl bir sonuçla karşılaşacaklarını da madde madde belirtir. Örneğin, "Çalmayacaksın!" emrine uymayanın nasıl cezalarla karşılaşacakları belirtilmiştir. Bu, ellerin kesilmesi şeklinde de, başka bir şekilde de olabilir, yeryüzünde verilen bir karşılıktır. Bir de bu emir ve yükümlülüklerin uygulanması ya da uygulanmaması hâlinde karşılaşılabilecek ölüm sonrasına bırakıl-

(Geçen Sayıdan Devam)

mış sonuçları vardır: cennet ve cehenneme gitmek gibi.

Dinlerin ve öğretilerin kutsal kitaplarında ayrıntılara, yani kişilerin birbirleriyle olan davalarına, mal-mülk anlaşmazlıklarına, evlilik ilişkilerine, çalışan çalıştıran ilişkilerine, giyime kadar hükümlerin yer aldığı görülür.

Dinler bu tutumlarıyla, insanı çepeçevre sararak oturmasına, kalkışına kadar düzenlemişler, insanı çepeçevre basınç altına, baskı altına almışlardır. Öyle ki, kişi ne tarafa baksa sevabı ya da günahı hatırlatacak, iyiyi ya da kötüyü hatırlatacak bir şey mutlaka görecektir.

İşte dinlerin insanı çepeçevre saran bu basınçları birer kontrol mekanizmasıdır. **Dinler bu**

kontrol mekanizmalarını koymak suretiyle insanın kendi kendini kontrol altında tutmasını sağlamaya çalışmıştır. Böylece insanlık gelişmesine hizmet etmiş-

lerdir. Kendi kendini kontrol edemeyen insanın birey olamayacağı açıktır. **Kişi önce kendi kendini kontrol edebilmeli ki kendi iradesine sahip olabilsin, kendi hareketlerinin sorumluluğunu taşıyabilsin.**

Bütün öğretilerin temel mesajı insanın kendini bilmediğidir. İnsanlara sevimsiz gelen öğretilerin bu tutumu -kontrol mekanizmaları,

Kişi önce kendi kendini kontrol edebilmeli ki kendi iradesine sahip olabilsin, kendi hareketlerinin sorumluluğunu taşıyabilsin.

basınç altında tutmaları- insanın kendini tanıması içindir. Hangi koşullar altında iken, hangi düşüncenin ya da duygunun etkisi altında iken ne yaptığıı hatırlayamayan kişi, aynı olay karşısında aynı davranışı yine gösterecektir, yani hata işleyecektir. Halbuki, dinlerin bu kontrol mekanizmaları, insanı, kendi kendini kontrol ettirmek suretiyle, zihinleri diri tutmak suretiyle, kendilerini gözlettiriyor, kendilerinin ne hâlde olduklarını hissettiriyor. Kişi bu basınçlar altında iken kendini unutmuyor, kişi kendinin farkında oluyor. (Çünkü sevap mı işliyorum yoksa günah mı işliyorum ikilemi kendinin farkında olmayı getirecektir.)

İnsanlar hâlâ kendilerini kontrol edemiyor, güçlü irade gösteremiyor. Hâlâ sürü psikolojisi insanlara hâkim. Örneğin, bir kalabalık içinde duyguları tahrik ederek kıskırtıcı, galeyana getirici bir konuşma, o kalabalığı meydana getiren kişileri şuursuzca harekete geçirebiliyor. Ya da birine öfkelenip acısını bir başkasından çıkarabiliyoruz. Bunlar kendini kontrol edemeyen insanların tezahürlerinden sadece iki örnek.

İşte öğretiler, koydukları hükümlerle, emirlerle, yükümlülüklerle kendisinin otomatizma içerisinde olduğunu yine kendisinin görmesini sağlamayı, manevî eğitim metodu denilen bu şekilde üstlerine almışlardır. Öğretilerin kutsal kitaplarında bu durumun öyküsünü de buluruz. Hükümlerin, emirlerin, nasihatlerin yanında insanlar ibret alsınlar diye bu öyküler yer almıştır. Örneğin, Âdem ve Havva öyküsü (iyiyi, kötüyü nasıl ayırt edebildiler), Sodom Gomora öyküsü (yozlaşmanın, yani kontrolsüzlüğün had safhaya ulaşmış gelişimlere köstek olma durumu).

Bütün bu öykülerle "Şu durumda idiniz, sonra şu durumlara girdiniz, sizi bu duruma getirdik." der. "Bu durum içinde de şunları şunları yapacak olursanız sizleri daha yüksek bir konuma (cennette olma meselesi) getireceğiz " der.

Böylece dinler, otomatizma içerisindeki insanı bu şekilde yürüterek belli bir anlayış, be-

lirli bir yaşayış seviyesine getirmeyi hedeflemektedir. **Kontrol mekanizmalarını çalıştırmışlardır.**

KONTROL MEKANİZMASI

Kontrol mekanizmalarının görevi ruhsal güçlerin uyandırılmasıdır. Yani iradenin, imajın, nasyonun-düşünce gücünün-uyandırılıp güçlendirilmesi içindir. Bu hükümlerin, emirlerin, yükümlülüklerin, ceza ve mükâfatların birer kontrol mekanizması fonksiyonu olarak ruhsal yönü nasıl gösterdiklerine geçmeden önce, yasalar konusuna değinmek gerekir; çünkü kişi, her bir emre, hükme uymakla ya da uymamakla yasaları devreye sokar. Eğer emre uyarsa yapıcı yasaları, uymazsa tahrip yasalarını devreye sokmuş olur. Bilginin aracı ve âleti olan bedenden yararlanmak, yeryüzünde gelişmesini sürdürmek istiyorsa insan, kozmik bir varlık (yetkin bir insan) oluncaya kadar bunlara uyacaktır, çünkü tahrip olmuş, dağılmış bir ortamdan insan yararlanabilir mi?

Örneğin, öldürmeyeceksin emrine uymamak tahrip yasasını devreye sokmak olur. İftira etmek de öyle.

Demek oluyor ki, "öldürmeyeceksin, aldatmayacaksın vb." gibi emirler; "komşunu seveceksin, kin tutmayacaksın vb." gibi hükümler, yükümlülükler yapıcı yasaların (güçlerin) harekete geçirilmesi (kullanılması) oluyor. Onun için hükümlere uymak iyi-sevap; uymamak kötü-günah olarak nitelendirilmiştir.

Dinler, otomatizma içindeki, anlayış gelişmemiş insanlığa, şuurla hareket ederek hareketlerini yönlendirebilecek, eylemlerinin sonuçlarının kendisini nereye doğru götürebileceğini görebilecek seviyeye gelinceye, yani ruhsal güçlerini yeterince geliştirmeye kadar, iyi-kötü, doğru-yanlış gibi ikilemleri kıyas bilgisi olarak, insanın yapacağı deneyden önce kendisine vermiştir. Bunlar verilmeydi gelişim ulu orta olurdu, şimdiki seviyeye insanlığın gelmesi kimbilir

ne zaman alırdı. Yani bunlarla gelişimin yolu kısalmış, hızı artmıştır.

Dinler, bu kontrol mekanizmaları ile insanın kendi kendisini kontrol etmesini sağlayarak, ruhsal güçlerini nasıl uyandırıyor ve geliştiriyor, insan da bu şekilde kendi kendini de tanımayı başlayacaktır.

Uymadığı bir hükmün (diyelim ki aldatmayacaksın hükmü) bedelini ödeyen kişi bir daha bunu yapmamak için kendini kontrol edecektir. O olaydan dili yandığı için, o ve onun gibi şeyleri yapmayı düşünmek bile istemeyecektir. Yani canı yandığı, acı çektiği için zihnini kontrol edecektir; kendini kıskırtan duygularına karşı içsel bir mücadele verip onları kontrol altına alacaktır. **İnsan iradesini güçlendiremezse kendini kıskırtan duygularını kontrol edemez.** Böylece kişi, kendisine böyle bir durumdan yararlar da sağlamış olur. Bu yararlar şunlardır: Dili yandığı için o olayın, o şeyin bilgisini almıştır. Ondan sonraki olaylarda daha uyanık davranmak durumunda kalıp bedenine, duygularına, düşüncelerine vs. olan hâkimiyeti artmıştır. Yani iradesi güçlenmiştir.

Bundan sonraki aşamada kişi düşüncülerinin de süreç içinde kendiliğinden gerçekleştiğini, uygulama alanı bulamadığı düşüncelerinin dahi gerçekleştiğini semereleriyle karşılaşarak-bedellerini ödeyerek görecektir. Yani kendinde gizli kalan hiçbir şeyin olamayacağını görecektir, gizliliğin aldatma olduğunu görecektir. Çünkü, "benzer benzeri çeker" yasası gereği dü-

şünceler kendine uygun olan şeyleri kendine çeker. **(İyi düşünüyorsan iyi, kötü düşünüyorsan kötü şeyleri çekersin)**

Durumun böyle olduğunu bu şekilde bizzat yaşayarak gören kişi düşüncelerine, tahayyülüne hâkim olmanın yoluna bakacaktır. İşte bu yol "kendi kendini kontrol"dür. Kendi üzerindeki kontrolün artması demek ruhsal güçlerinin artması demektir. İrade güçlendirilmeden kontrolün başarılması düşünülemez. Kendini kontrol edebilen kişi, kendisi hakkında bir bilgi sahibi olabilir, kendini bilebilir, gücünün nereye kadar olduğunu bilebilir.

Toparlayarak söyleyecek olursak, kişi, dine uysun ya da uymasın mutlaka eylemin sonucunu yaşar. İnsan gelişmekte olan bir varlık olduğu için genellikle hata yapar. Hatalarının sonuçlarıyla karşılaştıkça da şuurlanmaya çalışır. (Nedenini, nasılinı araştırarak). Canı yanmasın diye duygularına, düşüncelerine hâkim olmaya çalışır. Hâkimiyeti ancak kendini gözleyip kontrol edebilmekle yapabilir.

Kişi kendini kontrol etmek için gözlerken de düşüncelerini düşünenin de gözlediğini fark eder. Görünmeyen o yanının görünen her şeyini gözlediğini görür. Bu ayrımı yaptıktan sonra, **varlık bu ayrımı bizzat yaşadıkdan sonra bunun ruhsal olan olduğunu bilir.**

Emirleri ve hükümleri bu gösterme şekli dolaylı gibi olsa da, varlığın otomatizma içinde ve onun kanunlarına tâbi olduğunu her zaman hatırla tutmak gerekir. ■

BİLYAY VAKFI'NIN GÖRMİYENLERE HİZMETİ

Beyazıt İl Halk Kütüphanesi'nin görmeyenlere yönelik kültür faaliyetlerine Vakfımız da katılmaktadır. Kütüphanede bulunan kitapların ses kasetlerine okunması yoluyla görmeyen vatandaşların da kitaplardan yararlanması çalışması içinde, Vakıf üyeleri Ruh ve Madde Yayınları'ndan değişik kitapları ve dergileri ses kasetlerine okudular. Ocak 1996 sonu itibarıyla kütüphaneye sunulan kaset sayısı 99'a ulaşmış durumda. Görmeyen vatandaşlar bu kasetleri kütüphaneden ödünç alıp evlerine götürüyor ve dinledikten sonra geri getiriyorlar.

Şimdi Dünyadan Biriyim

Çağlayandım ben, kaya doruklarını aşarken.

Dere oluvermişim düzlüklerde,

Nehirmişim geniş ovaları yararken.

Bazen duyduğum güzel bir ezgi.

Nağmeleri henüz içimdeyken,

Bambaşka bir koku

Bedenime dolanıyor anîden.

Tarlalar sürüyor, tohumlar ekiyor

Alevin sivri uçları tenimi yalarken,

Beni benden istiyor.

Sihirli sesler kulaklarımda dans ederken,

Bir başka âlemde varken,

Burada yok gibiyim.

Silik sayfalarda soluk resimler gibiyim.

Fırlayınca bir kareden,

Cansız, sönlük, donuk gibiyim.

Ben neydim orada,

Şimdi dünyadan biriyim.

Hayat balçığı ayaklarıma bulaşmışken,

Temizlesem diyorum, ellerim tutarken.

Nafile iç çekmeler, sırt çevirmeler,

Sitemler, kinlenip öfkelenmeler.

İşte geldim, gidiyorum bu devirden,

Hâlâ herhangi biri gibiyim ben.

KÜRESEL BİR AHLÂK SİSTEMİ

Kitabın Yazarları: Hans KUNG ve Karl-Josef KUSCHEL

1993, Dünya Dinleri Meclisi'nin yüzüncü yıldönümüydü. Geçen sonbahar 6500 kişinin katılımıyla, Chicago'da bir haftalık bir toplantı ile kutlandı. Toplantının orta bölümlerinden biri, esasen Hans Kung tarafından tasarlanan "Küresel Ahlâk Sistemi Doğrultusunda Bir Bildiri"nin sunumuydu ve temsilcilerden önemli bir oranı tarafından işaret edildi. Bu kitap yalnız bildirinin metnini vermekle kalmıyor; aynı zamanda son yüzyılın sonundaki dinsel durum ile eğitici bir tarzda karşılaştırarak bu bildirinin kaynağını ve Meclis'in tarihçesini tanımlıyor.

Kitap "geçerli (tutucu) değerler, değiştirilemez standartlar ve kişisel davranışlar hakkında temel bir fikir birliği" terimindeki dünya ahlâk sistemine (etiğine) olan ihtiyacı ifade ederek başlar. Sonra dünya etiğinin prensiplerini belirleyerek devam eder. Bunların ilki, böyle bir dünya etiği olmaksızın yeni bir dünya düzeni olamayacağıdır. Sonra, ekonomik plânlar, politik programlar ve yasal düzenlemelerle ne başarılabilirliğinin ötesinde, "kalbin dönüşmesi" isteği olan, her insana insanca muamele edilmesi temel talebi gelir. Neye ihtiyaç olduğu şöyle anlatılır: "İç uyumdaki bir değişiklik, bütün zihniyet, toplumun 'vicdanı' ve yaşam için yanlış bir yoldan yeni bir yönelmeye uyum. İnsanlığın sosyal ve ekolojik reformlara acilen ihtiyacı vardır. Fakat spiritüel yenilenmeye kesinlikle acilen ihtiyacı vardır." (sf. 22) Sonra dört değiştirilemez direktif izler: Yaşama saygı ve zorlamama kültürüne taahhüt, tam bir ekonomik düzen ve dayanışma kültürüne taahhüt, doğruluğun yaşamı ve tolerans kültürüne taahhüt ve son olarak erkek ve kadın arasındaki ortaklık ve eşit hakların kültürüne taahhüt. İmza sahiplerinin kendilerinin farklılığı, savunmanın men edilmesi ve toleranstaki alıştırmaya, bildirinin imzalanmasını "görünüşte" hâline getirmiştir.

Kitabın ikinci yarısı bildirinin tasarımı ve

olayın kendi gidişi hakkında paha biçilmez temel bilgiler verir. Hans Kung, kendisinin 1991'deki kitabı olan Dünya Sorumluluğu'ndan tekrarlarla, uzak gelecek hakkında dünya toplumunu karşı konulmaz şekilde öğütetek şekilde kuşatan en inatçı sorunlar olmaksızın karşılıklı bağışlama törenleri için çağrıda bulunur. Beyannamenin ne olmaya çalıştığını ve ne olmaya çalışmadığını gözler önüne serer. Olumsuz yönden, o, ne insan hakları bildirgesinin bir tekrarı, ne bir politik bildiri, ne ahlâki yorum şeklindeki bir öğüt, ne bir felsefe tezi, ne de hararetli bir dinsel bildiridir. Aksine, tutucu değerlerin daha derin ahlâki düzeylerini değiştirilmez ölçütleri ve saklı temel tutumları delmelidir; bir fikir birliği sağlamalı ve kendini eleştirir olmalıdır; gerçekte ilgili ve genellikle anlaşılabilir olmalıdır; son olarak, dinî bir kuruma sahip olmalıdır. Bunlar müthiş sınırlamalardır, fakat ahlâk sisteminin bunların üstesinden geleceğine inanıyorum. Karl-Josef Kuschel, kendi deyimiyle Avrupa Merkezli Hristiyanlığın Yenileşmesi'nin (Eurocentric Christian Modernity) çökme sebeplerinin ve 1893 tutanaklarından Hristiyanlık idaresinin kapsamının bir tasavvurunu yaparak tarihi bilgileri verir. Örneğin, yalnız Chicago'da, ABD'deki toplam dört milyon Budistin 155.000'i yaşar. Yüz yıl önce Kuzey Amerika'da böyle dinsel bir çeşitlilik düşünülemezdi. Çıkarıcılar (Kinikler*); "Böyle bildiriler eğer eyleme geçirilmezse yarırsızdır." diye itiraz edebilirler. Ben bunun, kesin ve açık olarak belirtilen ve gelecekteki ortaklaşa ve bağımsızca isteyebileceğimiz yeni standartların işaretlerini ortaya koymakta başvurulabilen pek çok durum olduğunu söyleyerek karşı çıkarım. ■

(Kaynak: Network, İlkbahar 1994, No: 54

Çev: Verda Altinel)

(* Kinik: İnsanın erdem ve mutluluğa, hiçbir değere bağlı olmadan, bütün gereksinimlerden sıyrılarak bağımsız olarak erişebileceğini savunan Antisthenes'in öğretisine kinizm denir. Bu öğretinin taraftarları olan kimseye kinik denir.

ETKİNLİKLERİMİZ

BİLYAY VAKFI

Vakıf Merkezi

- **SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)**
  - 6 ŞUBAT Ruhsal Söyleşiler..... Ergün ARIKDAL
  - 13 ŞUBAT Beseri İlişkiler ve Alansal Etkileşim ..... Nürettin ERSOY
  - 20 ŞUBAT Olayların Geliştirici Etkisi ..... Fulya AYKAÇ
  - 27 ŞUBAT Düşünce Hayatımız ..... Remziye DOĞRUSÖYLER-
Ayhan TOLAYBENK

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zarfifi Apt. No:4/6 Beyoğlu/İST. • Tel: (0 212) 243 18 14

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 2 ŞUBAT Bilmek ve Yapabilmek ..... Tarık ARIKDAL
- Saat: 15.00-17.00 • Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sok. Kadıköy/İST. • Tel: (0 216) 360 90 95

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 9 ŞUBAT Sevginin Düşmanları ..... Selman GERÇEKSEVER
- Saat: 15.00-17.00 • Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sok. Kadıköy/İST. • Tel: (0 216) 360 90 95

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- **SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-21.00)**
  - 6 ŞUBAT Kendini Bilmenin Temelleri ..... İsmet YALÇIN
  - 13 ŞUBAT Psikokinezi .....Ercüment KAYA
  - 20 ŞUBAT T A T İ L (Ramazan Bayramı)
  - 27 ŞUBAT Hint Mitolojisinde Gizemli Bilgiler..... Tülin ETYEMEZ
- **CUMARTESİ KONFERANSI (Saat: 15.00-17.00)**
  - 10 ŞUBAT Seçme Özgürlüğü .....Atilla ULTAV (BİLYAY VAKFI)

Yer: Necatibey Cad. No:72/7 06340 • Tel: (0 312) 229 54 46

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- **SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-21.00)**
  - 6 ŞUBAT Kendini Bilmenin Temelleri ..... Reşat GÜNER-Barış ÖGÜT
  - 13 ŞUBAT Spiritüel Gelişimde Ailenin Rolü .....Gündüz ÖGÜT-Verda ALTINEL
  - 20 ŞUBAT Okültizm ..... Elvan ÖGÜT-Ebru DENİZERİ
  - 27 ŞUBAT Tekrar doğuş..... Engin EMİR-Kevser YENİŞİLTAS

Yer: Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452. Sok. No:7 K:2 D:2 Alsancak • Tel: (0 232) 464 00 17

- **AYRINTI KİTABEVİ (Saat: 14.30-17.00)**

3 ŞUBAT Bitkilerin Gizli Dünyası .....Elvan ÖGÜT-Oya TİMURDOĞAN

Yer: Ayrıntı Kitabevi, 1709 Sok. No:18/A Karsiyaka

Yeni TV

İRAD Üyeleri, bölgesel yayın yapan Yeni TV'de her Çarşamba günü saat 11.00-12.00 arasında canlı yayında "Kadın ve Yaşam" isimli programın içindeki "Ruhsal Söyleşiler" köşesinde bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- **CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)**
  - 3 ŞUBAT DDA ve Telepati ..... Zülal ÇEVİK-Bilgehan MERAL
  - 10 ŞUBAT Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası ..... İlkay ATİLLA-Dilek BERK
  - 17 ŞUBAT Bütünsel Sağlık ve Alternatif Yöntemler..... Reşat GÜNER (İRAD)
  - 24 ŞUBAT Sevgisizliğin Kökenleri ..... Selman GERÇEKSEVER (BİLYAY VAKFI)

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- **CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.30-16.00)**
  - 3 ŞUBAT Bilin ve Hisseden İnsan ..... Hasan Yalkın BOYACIOĞLU
  - 10 ŞUBAT Bilgi Uygulaması ve İmajinasyon ..... Cavidan BOYACIOĞLU
  - 17 ŞUBAT Telkin Bilim ve Süper Öğrenme ..... Hasan Yalkın BOYACIOĞLU
  - 24 ŞUBAT Yaşamın Amacı ..... Cavidan BOYACIOĞLU

Yer: Hürriyet Cad. No:27 Girne • Tel: (0 392) 815 22 05

Bayrak Radyo ve TV

KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği Üyeleri, KKTC Bayrak Radyo ve Televizyonunda her Çarşamba günü saat 10.30-11.00 arasında yayımlanan "ALTIN ÇAĞA DOĞRU" programında bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ KONFERANSLARIMIZA GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

MİKROBİYOLOJİK

UCİZE

* Tophér COOPER - Çev: Yasemin TOKATLI *

Her yıl, dünyanın dört bir yanındaki Katolikler, ABD'de Corpus Christi denilen, kısmen açık bir mucizeden - komünyon ekmeğinin kanaması - ilham alan bir bayram kutlarlar.

1263'te bir Alman rahip, Roma'ya doğru giderken Bolsena İtalya'daki bir kilisede âyine katılmak için durur.

Söylenildiğine göre komünyon ekmeğinin Mesih'in bedeni olduğu doktrini hakkında şüpheleri vardır ama ekmeğe kanamaya başladığında bu şüpheleri kaybolur. Kan altar örtüsüne dökülür ve yakındaki başka şeylere de sıçrar. Papa 4.Urban, rahibin ve kan lekeli nesnelerin incelenmesinden sonra, kutsal ekmeğinin onuruna bir bayram ilân eder.

Beşbuçuk yüzyıl sonra, 1819'da, başka kanayan tahıl ürünleri farklı biçimde yorumlanırlar. Padua yakınlarındaki Legnaro kasabasında bir çiftçi

polenta (bir mısır lâpası) kâsesinin kan lekeleriyle dolu olduğunu görür. Bu olay tekrarlandıkça, kasabalılar fenomenin doğaüstü ve muhtemelen kötü kaynaklı olduğunu karar verirler ve ufak bir isteri başlar. Papaz Pietro Melo da bir baksın diye çağırılana kadar, başarısız birkaç şeytan çıkarma girişimi olur. Tesadüf bu ya, Papaz Melo botanikçidir ve kanın "fermantasyon"un bir ürünü olduğunu ilân eder. Bilimsel uğraşlardan sonra, sorumlu organizma; *Serratia marcescens* adı verilen bir bakteri olarak tanımlandı. Polenta üstünde yetiştirildiğinde, *S. marcescens* çıplak gözle bakıldığında kana son derece benzeyen bir sıvı üretiyordu.

Kısa bir süre sonra kanayan nişastalı gıdalarla ilgili önceki raporların, Bolsena Mucizesi de dahil, bu organizmanın işi olduğu ileri sürüldü. Mantıklı bir hipotez -ama polentadan farklı olan kutsal ekmeğe *S.marcescens* için bir kültür aracısı olarak iş görebilir mi? Ve eğer öyleyse bile, kolaylıkla kanla karıştırılan bir sıvı üretebilir mi?

Bu sorular George Mason Üniversitesi'nde hemşirelik ve ilk yardım öğrencisi olan Johanna C. Cullen tarafından cevaplandı. Cullen, nemli şartlar altında kutsal ekmeğe üstünde ikna edici (ama açıkça, önemli miktarda rahatça akan sıvı olmamasına rağmen) kan lekeleri üreten *S.marcescens* üretmeyi başardı.

Bu Bolsena Mucizesine *S.marcescens*'in sebep olabileceğini desteklemektedir ama öyle olduğuna dair doğrudan kanıt da sağlamamaktadır. Cullen, hâlâ mevcut olan kan lekeli eşyaların *S.marcescens* DNA'sı için incelenmesini önermektedir. Bunun bulunabilmesi için fon bulunup bulunamayacağı veya Kilisenin, bu testlerin yürütülebilmesi için eşyalara azıcık bile zarar verilmesine izin verip vermeyeceği ise tartışılır.

KAYNAK: Johanna C. Cullen, "Bolsena Mucizesi" Amerikan Mikrobiyoloji Topluluğu Gazetesi, Nisan 1994 ■

(Bu yazı *Journal of Scientific Exploration*, Cilt 9, Sayı 1, 1995 Bahar sayısından çevrilmiştir.)

MEDYADA BİLYAY...

BİLYAY VAKFI ekranlardan evinize konuk olmaya devam ediyor...

insanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY) Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL, HBB Televizyonu'nda Sn. Dilek KAYA'nın yönettiği ve Sn. Esra CEYHAN'ın sunduğu "2'den 4'e" isimli programın "Merak Ettikleriniz" köşesindeki canlı yayımına yeni yılda da devam ediyor. Sn. Ergün ARIKDAL; her Salı günü, 14.00-16.00 saatleri arasında yayınlanmakta olan bu programdaki sohbetlerinde, her hafta değişik bir konuyu işleyerek, izleyicilerden telefon veya faks kanalıyla gelen soruları cevaplıyor.

19 Aralık Salı günü, sohbet konusu "Harika Çocuklar (Prodiges)" üzerineydi. Önce, Harika Çocuk tanıtımı yapıldı ve yaratıcılık için gerekli olan akıl, çaba ve çalışma gücü gibi faktörlerin bu çocuklar için geçerli olmadığı, çünkü Harika Çocukların, öğretilmeyen şeyleri bilen ve yaratıcılıkları geniş varlıklar olduğu anlatıldı. Ayrıca zeki çocuklardaki yüksek IQ derecelerinin kalıtımsal olabilmesine rağmen, Harika Çocukların bu özgün potansiyellerinin kalıtımsal olmadığı gibi, çevresel etkenlerden de etkilendiğine dikkat çekildi. Böyle çocuklara örnek olarak; 1720 yılında Lüsek'te doğmuş olan Christian Heiner Frederich isimli bir çocuğun 1 yaşında bütün temel matematiği ve İncil'deki bütün metinleri bildiği, 3 yaşında Lâtince ve Fransızca'yı akıcı bir şekilde konuştuğu ve 4 yaşındayken ise, Danimarka Kralı'nın dünya tarihi ile ilgili sorduğu tüm soruları doğru olarak cevaplandığı anlatıldı. Ve bütün bu yeteneklerin beyinle ilgisi olmadığı, çünkü bunların geçmiş yaşamlardaki bilgi birikiminin bu

yaşamda ortaya çıkmasından başka bir şey olmadığı açıklanarak, program kapatıldı.

28 Aralık Salı günü, canlı yayın konusu "Elektrikli ve Miknatıslı İnsanlar" olmasına rağmen, yoğun ilgi ve istek üzerine "Reenkarnasyon" üzerine sohbet edildi. Konuya reenkarnasyonun bir süreç olduğu anlatılarak girildi ve ruhsal varlıkların tekâmül etmek için bedeni kullanmaya ihtiyaç duymaları sonucu bu vasıtayı kullandıkları belirtildi. Reenkarnasyona ait belirtilerin doğumla birlikte gelen bazı işaretler olduğu, çünkü bu işaretlerin o varlığın eski hayatındaki ölüm şekline kaynaklandığı izah edildi. Konu çok geniş kapsamlı olduğundan, bir program daha aynı konunun işlenmesine karar verilerek program bitirildi.

2 Ocak Salı günü, karar verildiği gibi yine "Reenkarnasyon" konusu işlendi. Bu programda ayrıca Bilyay Vakfı'nın Adana'da tekrar doğuşla ilgili yapmış olduğu röportajlar gösterildi. Tekrar enkarne olmak, yani tekrar bedene bağlanmak anlamına gelen reenkarnasyonu iyi anlamının; insanın ölüme bakış açısını da değiştirdiği, yani ölümün sadece fizik beden hayatının sonu olduğunun anlaşılmasını sağladığı anlatıldı. Ve her hafta olduğu gibi yine sorular yanıtlanarak sohbet sona erdi.

Sizler de her hafta sorularımızla HBB'deki bu programa katılabilirsiniz. Sorularınız ya da ilginç anılarınız varsa, her Salı saat 15.20'den itibaren HBB Televizyonunu, (0212) 281 14 58 veya (0212) 281 14 59 no'lu telefonlardan arayabilirsiniz, görüşlerinizle bu programı zenginleştirebilirsiniz.

DOĞU AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ'NDE PARAPSIKOLOJİ KLÜBÜ KURULDU

KKTC'de faaliyette bulunan Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde (DAÜ) beş öğrenci arkadaşın öncülüğüyle bir Parapsikoloji Klübü kurulmuş durumda. 1995'in Ocak ayında tüzüğünü hazırlayan ve yönetim kurulunu belirleyen klüp, parapsikoloji konusunda çalışmalarına başladı. Bilyay Vakfı'nın kitap yardımıyla bulunduğu klüp, üniversite içinde tanıtım faaliyetlerini yoğun bir şekilde sürdürüyor ve öğrencilerden büyük ilgi görüyor.

Klübün tüzüğünde şu ifadeler yer alıyor: Geleneksel ve çağdaş bilimin açıklamalarıyla anlaşılabilen duyular dışı yeteneklerimiz ve bunların kökeniyle, insan doğası ve ilgili olayları aydınlatmak, insanın gerçek doğasıyla ilgili anlayışı yükseltmek için Gazi Mağusa, Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde Parapsikoloji Klübü adıyla bilimsel, felsefî, ahlâkî bir klüp kurulmuştur. Klübün amacı, yukarıdaki cümlede belirtilen olay ve konuları incelemek, her türlü bilgi kaynaklarından yararlanarak sağlıklı ve objektif bilgi akışı sağlamak ve bu bilgiyi ilgililenlerle paylaşmaktır.

Klüp ileriki çalışmalarında bülten yayınlamayı, kongre, seminer, sempozyum ve paneller düzenlemeyi plânlıyor.

Bilyay Vakfı, Parapsikoloji Klübü'ne çalışmalarında başarılar diler.

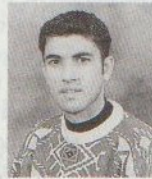
Klübün Yönetim Kurulu Üyeleri:

Şerif Ali Tez

Evren Adalar

Muhit Bilgehan

Atıl Pekşen

**EPRÖVLERDE BAŞARININ BİRİCİK YOLU
BENCİLLİKTEN VE MADDESEL
İHTİRASLARDAN UZAKLAŞARAK;
BAŞKALARININ TANRI'NIN YOLUNDA
YÜRÜMELERİNİ, YANİ TEKÂMÜL
EDEBİLMELERİNİ KOLAYLAŞTIRICI
DİĞERKÂMCA HAREKETLERİ KENDİSİNE
ALİŞKANLIK EDİNMEKTİR.**

Bedri RUHSELMAN

AKUPUNKTUR İLE GELEN ÖLÜM

• T. Cooper - Çev: Yasemin TOKATLI •

Rutin, dünyanın her yanında on binlercesi yapılan bir akupunktur tedavisine benzetilmekteydi. Hasta, kırk yaşlarında, fibromaljiden -genel kas ağrıları ve aşırı yorgunluk olarak kendini gösteren ve geleneksel yollarla etkin tedavisinin güç olduğu görülen bir durum- mustarip olan bir kadındı. Profesyonel akupunkturcu (bu makalede onun vasıfları tartışılmamaktadır), Ren 17 olarak bilinen, göğüs kemiğinin alt ucunun hemen üstündeki akupunktur noktasına bir iğne soktu.

Ne akupunkturcunun ne de hastanın bilmediği şey, kadında bir konjenital sternal foramen olduğu idi, yani kadının göğüs kemiğinde küçük bir delik vardı. Böyle delikler pek na-

dir değildirler. Erkeklerin % 10'unda ve kadınların ise %5'inde oluştukları görülmektedir ama genelde tanımlanmazlar, zira negatif sonuçlar yaratmazlar ve standart göğüs röntgen filmlerinde pek iyi görünmezler.

İğne bu delikten kaydı ve kadının kalbine girdi. İğne, kadının derisi ve göğüs deliğinin arka yüzeyi arasına en azından 13-19 milimetre kadar girmişti. Hasta, en yakında bulunan Trondheim Üniversite Hastanesi'ne (Norveç) götürüldü ancak vardığında, öldüğü bildirildi.

Yorum: Olay hakkındaki bu raporun yazarları, bu garip vaka sebebiyle akupunktur hakkında birtakım sonuçlara varmıyorlar. Şüphesiz, başka

kişiler, bu raporda akupunktur tamamen durdurulmasını tavsiye etmek ve hatta alternatif tıbbın bütün biçimlerinin tehlikeleri üzerine bir vaaz vermek için bir sebep bulacaklardır. Bu olay, yararlı olmamış olsa da daha geleneksel bir tedavide meydana gelmiş olsaydı, muhtemelen böyle atipik anatomiyi olasılığına dair bir uyarı yayınlanırdı.

KAYNAK: "Konjenital sternal foramen den geçen akupunktur iğnesi ardından ölümcül kardiyak tamponad", The Lancet Dergisi, sayı:8958

Türkçeye Çevrilirken Kaynak Alınan Dergi: Journal Of Scientific Exploration, Cilt 9, Sayı 2, Yaz 1995

ÖNEMLİ OLAN, YOKKEN PAYLAŞMAK; VARKEN, HERKES PAYLAŞIR...

Bir aile vardı, fakir mi fakir, ama gönülden zengin. Bir gün kazançlarının bir kısmıyla, çoktandır özledikleri balığı aldılar. Ev içinde kokmasın diye bahçede pişirdiler. Kokusuyla komşuları rahatsız edeceklerinden zaten endişeliydiler. Kendilerine yetecek kadar almışlardı ama komşularından gelen geçene ikram ettiler: Gelenlere

mangal başında, gelmeyenlere (tabak içinde birer ikişer) evlerine götürerek. Sadece almaya alışmış olan davetliler, mangalda pişmiş balığın lezzetiyle sarhoş, karınlarını doyurmuşlar; kendilerine ikram ve hizmette kusur etmemeye çalışan ev sahiplerinin hemen hemen hiç balık yemediklerini fark etmemişlerdi bile.

Böylece iki ayrı realitenin insanı, balık ziyafeti bahanesiyle bir epröv geçirmiş oldular. Birileri açgözlülüğün uygulamasını bir kez daha yaparak bu eprövde bir (-) puan daha alırken; ötekileri fakirliklerine rağmen, vericilik yanlarını biraz daha bileyerek bir (+) puan daha kazanıyorlardı.

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 77

4.12.1965

Olaylar, Realitemizi Tanımamız İçindir

"Problemlerin çoğu ferdin şahsiyetine yakın, nefsaniyetiyle gayet sıkı alâkası olan problemlerdir. Fert, içinde bulunduğu durumun daha üstündeki bir realitenin tatbikatını yapabilmesi için, bir evvelki durumunun farkına varması icap eder. Dış hadiseler, sadece sizlerin ferdi tatbikatlarınızı kolaylaştırmak bakımından birer sebeptir. Bu bakımdan hepiniz, bütün insanlık, yegâne ihtiyacı olduğu vicdan seviyesine ulaşmak mecburiyetindedir. Bu bir noktadır. Ferdin bu noktaya ulaşabilmesi için pek çok süzgeçten, imtihandan ve ıstıraptan geçmesi icap eder. İcabın zarureti, yine ferdin kendi gerçek şahsiyetiyle uydurma şahsiyeti arasındaki tercihidir. Fert -insan demek istiyorum- uydurma şahsiyetlere, uydurma değerlere çok düşkün bir seviyededir. Bu, tam bir put-perestliktir. Uydurmanın karşısına sahih olan şahsiyetini koyabilmesi, imtihanlarla, ıstırapla ve dışarıda meydana gelen hadiselerle mümkün olmaktadır."

SÖZLÜK

Sahih: Gerçek, sağlam

KİTAPLAR ARASINDA

GERÇEK VARLIK RUHTUR

Kitabın adı / Orijinal adı
GERÇEK VARLIK RUHTUR
LE PROBLÈME DE L'ÊTRE ET DE LA DESTINÉE
Yazan / Çeviren
Léon DENIS
Yavuz KESKİN
Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
200 SAYFA, 1995
Fiyatı: 330.000 TL
RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

KİTABIN yazarı Léon Denis, bildiğiniz gibi Ebedî Olan Ruhtur adlı kitabın da yazarıdır. Hayatını hedefine bağlamış tam bir ruh adamıdır. Bu eseri, onun "Varlık ve Kader Sorunu" adındaki epey hacimli eserinin bir bölümünü oluşturmaktadır.

Ruh ölümsüzdür çünkü yokluk veya hiçlik diye bir şey mevcut değildir, hiçbir şey yok olmaz. Maddî formların eriyip dağılması, sadece, ruhun dünya ortamıyla temasını sağlayan organizmadan ayrıldığını ispatlamaktadır. Ama ardından tekâmülünü, yeni şartlar ve daha elverişli formlar altında, hem de kimliğinden hiçbir şey kaybetmeden sürdürecektir.

Varlık sorunu ile ruh sorunu bir bütün oluşturmaktadır; insana, hayat ve hareket ilkesini ruh sağlamaktadır.

Tarihin hiçbir devrinde insanoğlu, yakasını şu büyük varlık, hayat, ölüm ve ıstırap sorunlarından kurtaramamıştır. Çözmekte gösterdiği güçsüzlüğe ve yeteneksizliğe rağmen bu sorunlar hayatın tüm olayları ile idrakinin tüm kıvrımlarının içine dalarak ve bir bakıma şuurunun kapılarını çalarak onlardan kurtulayım dedikçe, onun kafasını her gün biraz daha güçlenerek kurcalayıp durmuştur. Yeni bir bilgi, teselli ve manevî güç kaynağı kapılarını düşünceye açtığında, önüne engin ufuklar serildiğinde, düşünce, bu manzara karşısında nasıl kayıtsız kalabilir? Söz konusu olan şey biz değil miyiz, yakınlarımız değil mi? Geleceğimiz, yarınlarımız, kaderimiz değil mi?

Kitap bu geleceğin ayrıntılı bir panoramasını sergilemekte, geleceği biraz daha yakına getirmektedir. ■